تر ۲۰۱۹ م كال پوري

لوى افغانستان

ولي جوړ نه شو؟

Ketabton.com

يډيويي وينا:مشال خان ټكر(د لوى افغانستان د غورځنګ مشر)

ايپ او ايډيټ كوونكى: محمد "مشال"

(c) ketabton.com: The Digital Library

لومړی برخه

د افغانستان ددولت او خلکو لاس یا رول د لوی افغانستان

په نه جوړېدو کي

دوهمه برخه

د محکوم افغانستان یا کوزي پښتونخوا د تش په نامه قام پرسته مشرانو رول د لوی افغانستان په نه جوړېدو کي

دریمه برخه

افغان

پښتون،پختون،پشتون

څلورمه برخه

د پښتنو او بلوڅو ورونو ورورولي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د افغانستان د دولت او خلکو لاس یا رول د لوی افغانستان

په نه جوړېدو کي:

ګرانو وطنوالو د قامونو په عروج او زوال کي د قامي تاريخ لویه برخه ده د خپلو قامي روایاتو او د خپلو اسلافو د ځلانده کارنامو او د هغوی د اشتباهاتو نه ځان خبرول او د خپلو مشرانو د شجاعت،جرءت،جد و جهد، او مبارزې ته موفقیت حاصلول د قام د افرادو یو ضروري او خوشخواره فرد ګڼلی شي ددنیا د نورو نومیالیو قامونو په شان پښتون هم یو نومیالی او د اوږد تاریخ درلودونکی قام دي ،ولي له بده مرغه ددې قام پخوانی تاریخ ډېر په تیاره کي پروت دي ولي هغه خلک چې څومره هم د پښتون د قامي تاریخ نه خبر دي ،زه دا د هغوی قامي،ملي،اخلاقي او تاریخي فریضه ګڼم چې خپل ولس له هغې خبر کړي.

ګرانو وطنوالو پرونۍ هلي ځلي ننی تاریخ دي او ننۍ هلي ځلي سبانی تاریخ دي.نو چي څوک د خپل تاریخ نه خبر نه وي نو هغه داسي دې چې هغه خپله حافظه له لاسه ورکړې وي او چي څوک خپله حافظه له لاسه ورکړي هغو ته لېونیان ویلی سو نو چي څوک لیونی وي نو د هغه دا حق نه جوړیږي چي د خپل وطن د حال او مستقبل لپاره څه وکړي.

وای هغه خلک چې د خپل تاریخ نه زده کړه ونکړي نو کومي غلطۍ چي سوي دي هغه بیا بیا تکراروي.

ګرانو وطنوالو د امریکا یو جمهور رئیس روزولټ وایي چي کوم بنده د تاریخ نه خبر وي نو هغه د خپل وطن د راتلونکي لپاره ډیري ښې منصوبې تیارولای سي .یوه ورځ ویسټرن چرسن ته یو سړی راغلی چې موږ د راتلونکو پینځو ۵ کالو لپاره یو څه منصوبات تیارول غواړو نو هغه ورته وویل چې پنځه کاله وروسته لاړ شه او د خپل تاریخ نه ځان خبر کړه او بیا د راتلونکو څو کالو لپاره منصوبه تیاروه .

او په سورة الاعراف کي په رکوع نمبر ۱۳ کي خدای پاک ج وایي چي هرهغه قوم چې کوم د تاریخ نه زده کړه ونکړي او د هغې کي چي کوم هلي ځلي شوي د هغې د مشاهدې نه ځان خبر نکړي نو خدای پاک ج وایی چي زه په ذهن باندي مهر لګوم بیا هغوی هغه خبري نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوري چې کومي د اوريدو قابل دي او هغه شيان چې د ليدو قابل وي هغه به بيا په نظر نه ورځي .

ګرانو وطنوالو زما د ننی بيانيې موضوع ده چې تراوسه اخر لوی افغانستان ولي جوړ نسو؟

نو ګرانو ورونو او خويندو دلته چې څنګه افغانستان په دوو ځايونو کي پروت دي چې يوه ته محکوم افغانستان ويلی شو او بل ته ازاد افغانستان ويلی سو ،نو په دې وجه زه لګيا يم په دې اوله برخه کي زه کوشش کوم د ازاد افغانستان په باره کي خبري کوم چې ولي کومي غلطی سوي دي چې تراوسه لوی افغانستان جوړ نسو او په دوهمه برخه کي زه د محکوم افغانستان يا کوزي پښتونخوا په باره کي خبري کوم چې د کوزي پښتونخوا کوم رول وو چې لوی افغانستان جوړ سوی نه دي .

ګرانو وطنوالو د لوی افغانستان باني يا بنسټ ايښودونکی زموږ ستربابا احمدشاه بابا دي . احمدشاه بابا چې کله خواست کړي وو نو هغه د پښتنو ټولو قبيلو ته خواست کړي وو چې د خدای لپاره ننګ وکړې او يو موټي شئ!او هغه په دې کي کامياب سوی هم وو احمدشاه بابا د ټولو واحد باچا دي چې هغه د پښتنو ټولي قبيلې د وروروليٰ او عزيز وليٰ په مزي کي پيېلي وې ،د عزيزوليٰ لفظ د بابا له وخته موږ ته په وراثت يا په ميراث پاته دي . احمدشاه بابا د لر پښتنو ته د لر درانيان ويل او د احمدشاه بابا په لوی افغانستان څلور مرکزونه وو يو کندهار دوهم کابل دريم پېښور او څلورم کوټه وه خو پېښور د افغانستان د اقتصادي،تجارتي او ماشي مرکز وو د احمدشاه بابا د مرګ نه وروسته د هغه زوی تيمورشاه باچا سو هغه پلازمينه د کندهار څخه کابل ته راوړه چې اته مياشتي تيمورشاه به په کابل کي ناست وو او څلور مياشتي به په پېښور کي وو پېښور د افغانستان سرمايوي پلازمينه وه زه به نور په تفصيل کي نه ځم خو چې هرکله په ۱۹ سده کي چې کله انګرېزانو د هند نه پښې راچاپېره کړې هغوی د خپلو ستراتيژيکو ګټو لپاره افغانستان ته سترګي خړي کړې نو چې کله يو هيواد بل هيواد تبا کوي نو اول د هغه په اقتصاد بريد کوي نو چې کله انګرېزانو افغانستان ته سترګي خړي کړې نو اول انګرېزانو د رنجيت سينګ په واسطه پر پېښور په کال ۱۸۳۴ م کي قبضه وکړه چې د افغانستان اقتصادي ملا ماته کړي په هغه وخت کي د پېښور مشران ددوست محمد خان ورونه سلطان مامور خان او سلطان يارمحمد خان وو هغوی رنجيت سينګ ته موږ پرېښودو او جلال اباد ته راوتښتېدل پر موږ ۸۷ کاله باچاهي يا کندهار کوله يا کابل راباندي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوله خو چي غلامي شوه هغه افغانستان موږ ته پرېښوده خو د افغانستان ولس راپانځېده .بيا بريتانوي استعمار پر دوست محمد خان باندي اولنی جنګ په کال ۱۸۳۹ کي وروتپي چي د نتيجې نه يې تاسي خبر ياست زه پرې نور بحث کول نه غواړم .

په ۱۸۵۷ کي چي په هندوستان کي اولنی د ازادۍ جنګ وو نو هغه جنګ دوه کاله او دوه مياشتي جاري وو د انګرېزانو خلاف د ياغيانو د پوځ مشر بخت خان يوسفزی وو خو چي انګرېزانو ته پته ولګېده چي جنګ خو هسي هم بايلو نو د لندن نه د East Indian governor جرنيل ته له لندن نه مکتوب راغلي چي جنګ خو هسي هم بايلوو نو تر اباسين پوري چي کومي ځمکي موږ د افغانستان نه موږ نيولي دي افغانستان ته يې واپس ورکړې چي د مستقبل لپاره د افغانستان سره زموږ ښه تعلقات،اړيکي پاته شي نو هغه ورته وويل چي څوک يې وغواړي نو موږ به يې ورکړو خو چي د افغانستان امير اميردوست محمد خان يې نه غواړي نو ولي يې ورکړو په هغه وخت کي امير دوست محمدخان د انګريزانو نه د کال تر ۱۰ زره پونډه د مياشتي وظيفه اخيسته خو د افغانستان ولس په امير دوست محمد خان پسي راپانځېده چي ولي د خپلي ځمکي تپوس نه کوې؟

په کال ۱۸۹۳ کال کي امير عبدالرحمن خان د کوزي پښتونخوا پر سر له انګرېزانو سره معامله کوي خو دافغانستان ولس په اميرعبدالرحمن خان پسي راپانځېده.

په کال ۱۹۱۴ م کي اول نړيوال جنګ شروع سو نو د جرمني ،هنګري،استريا او د ترکيې يو هيئت افغانستان ته راغلل او حبيب الله خان ته يې وويل چي پر خپل ځمکه تر اباسين پوري ورسه او موږ هرډول کومک کولو ته تيار يو خو امير حبيب الله خان د انګرېزانو ددوستی او خپلو د تخت او شبابو د سر نه د ډيورنډ څخه تر اباسين پوري خپل ولس قرباني کړ خو د افغانستان ولس راپانځېده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ۱۹۱۹ م کال کې چې امان الله خان د انګرېزانو خلاف د جنګ اعلان وکړ نو د هغه د جنګ اعلانیه په پېښور کې خپره سو او د ډیورنډ نه نیولې تر اباسین پورې ټول پښتانه د امان الله خان سره راپاڅېدل تر دې چې د قبایلو ملېشه او خاصه دار چې هغوی ته به پیسې انګرېزانو ورکولې خو هغوی هم د امان الله خان په ملاتړ ودرېدل خو په ۸ د اګست ۱۹۱۹ کې امان الله خان د علي احمد جان په واسطه له انګرېزانو سره معامله وکړه او د کوزې پښتونخوا پښتانه یې پر ځای پرېښودل خو د افغانستان ولس امان الله خان پسې راپاڅېده.

ما یو څو ورځې مخکې په طلوع تلویزیون یوه خبره واورېده چې اصف وردک پکښې هم شامل وو نو شاپور بختیار پوښتنه وکړه چې موږ په ۱۹۱۹ م کال کې استقلال واخیست نو د څه استقلال!؟ د نیم نه زیات افغانستان د ډیورنډ نه ښکته پروت دې د نیم افغانستان استقلالو استقلال نه دې نو آصف وردګ ورته وایې چې دا زموږ بې ناموسې او بې غیرتې وګنه چې موږ د خپلې ځمکې پوښتنه نه کوو نو بیا آصف وردک ورته وایې چې امان الله خان سره چې څوک ولاړ وو هغه هم د کوزې پښتونخوا پښتانه ورسره ولاړ وو او موږ پر ځای پرېښودل او موږ د استقلال په نامه ترې واپس راغلو.   بیا امان الله خان د بچه سقاو نه کندهار ته ځي نو اول ورسره کندهاریان نه راپاڅېدل چې ته د یو ډاکو نه راوتښتېدې ؟ خو بیا چې هغه وویل چې زه هرات ته ځم نو بیا د ننګه کندهاریان ورسره راوپاڅېدل او پر غزني وروختل خو هلته سلیمانخیل ددوی خلاف ودرېدل او بیا امان الله خان ماته ولیدل او بیا د مایوسۍ حالت کې هندوستان ته لاړ .

ګرانو وطنوالو په کال ۱۹۲۹ م کې زموږ قبایلو ورونو بچه سقاو ته ماته ورکړل او نادرشاه چې د کابل نه بهر وو هغه یې راوستې اود کابل پر تخت یې کښېنوې خو بیا نادرشاه ورته پښې واړولې او د کابل نه یې وایستل خو د افغانستان ولس راپاڅېدې .

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کال ۱۹۴۷ م کي چي پاکستان جوړېدې نو د افغانستان دولت د خپلي ځمکي تپوس یا پوښتنه ونکړه او بیا چي کله د پاکستان ګورنر جنرال سکندر میرزا کابل ته راغلې نو ددولت په ډوډۍ کي ظاهرشاه هغه ته وویل چي د پاکستان په ځمکه زموږ هیڅ دعوه نسته خو د افغانستان ولس په ظاهرشاه پسي راپانڅېده.

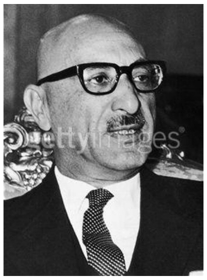

دپاکستان او هندوستان ترمنځ د کال ۱۹۶۵ جنګ کي ظاهرشاه پاکستان وویل چي تاسي خپل ټول عسکر د ډیورنډ کرښي نه جنګ ته بوزي او موږ به دا سرحد درته ساتو خو د افغانستان ولس په ظاهرشاه پسي راپانڅېده .

په ۱۹۶۵ م کال کي حزب خلق ډیموکراتیک افغانستان منځته راغلې چي په هغه کي نورمحمد تره کي او ببرک کارمل دواړه سره شامل وو په کوزه پښتونخوا کي ببرک کارمل د باچاخان د کورنۍ سره اړیکي درلودې او د خلق پارټي مشرانو په خان عبدالغفار خان او خان عبدالولي خان ته به یې خانان دوسره ویل چي یوه طرف ته هم خان لګېدلي او بل طرف ته هم خان لګېدلي .

او چي کله په ۱۹۷۱ م کال کي په مشرقي پاکستان کي جنګ وو او د پاکستان او هندوستان په مشرقي پاکستان او هم په مغربي پاکستان کي د جنګ محاذونه خلاص شوي وو نو په هغه وخت کي د قبایلو یوه جرګه باچاخان ته کابل ته راغلل چي موږ ته وسله راکړې او موږ به پر پاکستان ورسو او خپل وطن آزاد کړو خو باچاخان ورته وویل چې خبردار پاکستان ته په مغربي محاذ کي څه مسءله یا ستونزه جوړه نکړئ نو بیا دا جرګه ظاهرشاه ته لاړل او هغه هم د باچاخان خبره ورته وکړل ،بیا ظاهرشاه د پاکستان سفارت ته مکتوب ولیکې چې زموږد اړخ نه بلکل بېغمه اوسې خودافغانستان ولس په ظاهرشاه پسې راپانڅېده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو بیا په همدغه ۱۹۷۱ کي ذوالفقار علي بوټو د پاکستان صدر سو نو هغه اولنی سفر افغانستان ته وکړ چي د افغانستان شکریه اداکړي چي په کال ۱۹۷۱ کي یې د پاکستان مرسته کړې وه او بیا په ۱۹۷۲ م کال د ذوافقار علي بوټو ښځه چي په درې ورځو سرکاري دوره افغانستان ته راغلې وه او خو بیا هم دغه ذوالفقار علي بوټو چي په کال ۱۹۷۳ کي نصرالله بابر ته ویلي وو چي کال ۱۹۹۳ رانژدې دي او افغانستان به تر اباسینه پوري د خپلي ځمکي تپوس او پوښتنه کوي ځکه چي د ډیورنډ معاهده ۱۰۰ سل کاله کیږي هغه په ختمېدو ده نو په کار ده چي په افغانستان کي اوربل سي.

ګرانو وطنوالو په ۱۹۷۳ م کال کي داؤد خان په اقتدار کي راځي او هغه د پرچم حزب په اقتدار کي شریکوي په هغه وخت کي شوروي د داؤدخان ددولت ډېره مرسته کول خو شوروي داؤدخان ته ویلي وو چي ته هیڅ قسم پروژه د غرب یوه هیواد په هغه سیمه کي هم مه ورکوه چي کومي سیمي شوروي اتحاد ته مخامخ دي ځکه هغوی به دلته د شوروي خلاف جاسوسي کوي او داؤدخان ورسره دا خبره منلې هم وه او بیا شوروي اتحاد ورته د هندوکش غرونه وشلول او د سالنګ لار یې ورته جوړه کړه څه وخت وروسته داؤدخان د پرچم پارټي ددولت نه وایستل نو شوروي د ایران د کمونیسټ پارټۍ ((توده)) په ذریعه د خلق او پرچم د یوځای کېدلو کوښښونه شروع کړل نو داؤدخان په هغې خبر سو او داؤدخان مسکو ته لاړ او برژنیف ته یې وویل چي تاسي ولي د تودې پارټۍ په ذریعه خلق او پرچم زما خلاف یوځای کوې؟ نو برژنیف داؤدخان ته وویل چي تا خو زموږ سره وعده کړې وه چي هغه سیمي چي شوروي اتحاد ته مخامخ دي نو غرب ته به هیڅ قسم پروژه نه ورکول کیږي نو تا ولي ورکړې؟ نو داؤدخان مېز ته سوک ورکړ او د ملاقات نه راووتی .

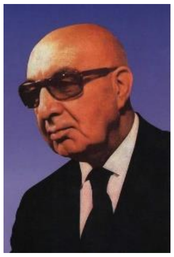

چي کله ضیاءالحق دداؤدخان ددولت په وخت کي کابل ته راغلې نو ددولت د ډوډۍ په وخت کي داؤدخان ضیاءالحق ته وویل چي زموږ د پاکستان په ځمکه هیڅ دعوه نشته خو د افغانستان ولس په داؤدخان پسې راپانڅېده .

ګرانو وطنوالو یو لیکوال دی (بروس ریډل) هغه ۱۵ کاله د CIA افسر پاته سوی دي او هغه د څلورو ریس جمهورانو تر اوباما پوري دجنوبي آسیا کي د هغوی مشاور پاته سوی دي هغه یو کتاب لیکلی دي چي نوم یې دي What we won? یعني موږ څه وګټل ؟هرکله

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي هغه دغه کتاب وليکي هغه CIA ته دغه کتاب واستوي چي تاسو يې وګورئ چي دې کي خو څه غلطۍ نه دي شوي ؟ نو هغوی چي کتاب وکتې هغوی وويل چي نه په دې کي هيڅ غلطي نشته .نو هغه په دې کتاب کي يو عجيبه خبره کړې ده چي هرکله د مسکو نه داؤدخان راغلې نو د هغه دا کوشش وو چي هغه د ايران په ذريعه د امريکې سره خپل تعلقات ښه کړي نو هغه چي کله د رضا شاه پهلوي سره ملاو يا يوځای سو نو هغه ورته وويل چي زه د راتلونکو لسو کلونو لپاره تاته ۲ ميليارده ډالر درکوم او بيا چي کله څه وخت وروسته ورسره ملاو سو نو رضاشاه پهلوي ورته وويل چي د ډيورنډ کرښه ومنه او موږ به تاته ۳ ميلیارده ډالر درکړو نو داؤدخان ورته وويل چي بس په دې باندي به خبره کوو بيا په دې باندي فيصله وسوه چي په ۱۹۷۸ م کال کي به رضاشاه پهلوي کابل ته راځي او سپټمبر کي به واشنګټن ته ځي او هلته به د ډيورنډ کرښه د بين الاقوامي يا بين المللي سرحد په توګه به امضاء کيږي خو خدای پاک جل جلا له ته بله منظوره وه او اپريل کي د ثور انقلاب وسو او دغسي ددې خلکو دغه پروګرام چي دوی جوړ کړې وو هغه د تاريخ يوه حصه جوړه سوه .

ګرانو وطنوالو په کال ۱۹۷۳ م کي نصرالله بابر دهغه وخت وزير اعظم ذوالفقار علي بوټو وغوښتې چي کال ۱۹۹۳ م راروان دي نو پکار ده چي په افغانستان کي اور بل سي چي بيا جنرال نصرالله بابر د پېښور په بالاحصار کي د احمدشاه مسعود ،استادرباني او ګلبدين حکمتيار سره ملاقات کوي بيا ددوی کسان تربيه کوي پيسې،توپکان ورکوي چي ځئ خپل وطن د اسلام په نوم بربادوې . د ضياءالحق په وخت د زندان نه نصرالله بابر په يوه طريقه د ايران شهنشاه ته يو مکتوب ليکي چي CIA ته ووايي چي موږ درې واړه کسان احمدشاه مسعود،رباني او ګلبدين حکمتيار ښه تيار کړي دي نو چي څه کار هم ترينه اخلي ترې اخيستلای يې سي نو بيا چي د هغوی نه څه کار واخيستل سو؟نور تاسو ته پته ده زه پرې بحث کول نه غواړم .

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کال ۱۹۷۸ م کال کي د ثور انقلاب مینځته راځي او نور محمد تره کي د اقتدار په سر کي راځي هغه په مسکو کي د شوروي اتحاد د مشر بریژنس ته وایي چي موږ پښتانه او بلوڅان د پاکستان د جبر نه خلاصوو او پښتانه به د خپل پلار نیکه وطن افغانستان سره یوځای کیږي بیا نورمحمد تره کي لمنځه وړل کیږي او بیا حفیظ الله امین د حکومت مشر کیږي نو حفیظ الله امین یوه ورځ په افغانستان کي د شوروي اتحاد سفیر ته په یو ملاقات کي وایي چي زه آباسین په خپلو سترګو لیدل غواړم بیا حفیظ الله امین لمنځه ځي او ببرک راځي نو ببرک هم ویل ،چي موږ لر او بر یوځای کېدل غواړو نو بیا ډاکتر نجیب الله مینځته راځي نو ډاکتر نجیب الله هم په کوزه پښتونخوا کي له هغه خلکو سره اړیکي ساتلي وې کومو چي هیڅکله هم لوی افغانستان نه غوښتې لکه د باچاخان او صمدخان کورنۍ .

خو بیا یو داسي واقعه وسوه چي ډاکتر صیب حیران پاته سو او ډاکتر صیب نجیب الله په دې خبره پوه سو چي د هغه سره ډېره لویه دوکه سوېده نو بیا چي راجیوګاندي مړ سو نو ولي خان او ډاکتر نجیب هلته تللي ول خو ولي خان د ډاکتر نجیب سره د ملاو کېدو ډېر کوشش وکړ خو ډاکتر نجیب د هغه سره ملاو نسو نو بیا چي کله اجمل ختک د نوازشریف سره روس ته لاړ نو بیا یې د افغانستان سفارت ته یې وویل چي زه افغانستان ته تلل غواړم نو د افغانستان سفارت خپل دولت ته ولیکل نو هغوی چي د ډاکتر صیب نه تپوس یعني پوښتنه وکړه نو ډاکتر صیب وویل چي راپرې یې نږدې!.

ګرانو وطنوالو د انقلاب په وخت کي چي کوم افغانان پاکستان ته تللي وو نو د هغوی څخه ۴۹ سیاسي ګوندونه جوړسوي وو چي په هغوی کي ډېر قام پرست تنظیمونه هم وو نو د پاکستان دا خیال وو چي هسي نه که دا قام پرست ګوندونه کامیاب سي نو هغوی به تر آباسین پوري د خپلي ځمکي دعوه وکړي نو پاکستان نور ټول تنظیمونه ختم کړل نو اووه ۷ سیاسي ګوندونه یې د ISI د مشر اختر عبدالرحمن خان د هدایاتو لاندي جوړسول چي د اسلام په پاک او سپېڅلي نوم د افغانستان د تباهۍ لپاره استعمال کړای سي ،اختر عبدالرحمن هغه جرنیل وو چي د ISI مشر وو او هغه په کال ۱۹۷۹ م کي ویلي وو چي پکار ده په کابل کي اور بل سي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګرانو وطنوالو ! دنیا پاکستان ته ویلي وو چي څومره وسله او پیسې تاسو مجاهدینو ته ورکوې نو هغه به د ISI له لاري ورکوي نو د بهر نه دچي څومره پیسڅ او وسله پاکستان ته ملاوېدې،نو هغه به پر ټولو مجاهدینو وېشل کېدې او د هغې زیاته برخه به ګلبدین حکمتیار ته ورکول کېدل .

د CIA یو افسر ګېري شرون وایي چي ما به د پاکستان د کومک نه علاوه دوه لکه ډالره احمدشاه مسعود ته ورکولې دا د وسلې نه علاوه وې او دا لس کاله جاري وې ،په مختلفو هیوادونو په بانکونو کي د مجاهدینو اکاونټونه وو لکه د احمدشاه مسعود په لندن د هغه په اکاونټ کي ۶۰ شپېته میلیونه ډالره وو . ګلبدین او شهنواز تني ته عربستان ۱۰۰ میلیونه ډالره ورکړل چي په نجیب باندي د پوځ په واسطه کودتا وکړي .چي کله په مکه معظمه کي مجاهدین نه رضاء کېدل چي مشترک دولت جوړ کړي نو سعودي عربستان ورته ۲۶ میلیونه ډالره ورکړل نو بیا رضاء شول .احمدشاه مسعود د CIA,ISI ،هندوستان ،ایران او روس ټولو سره به یې معاملې کولې خو ولس به د افغانستان قتلېدی.خو چي څه وخت احمدشاه مسعود قتل کړای سو نو د احمدشاه مسعود د ملګرو دا خیال و چي دا خبره پټه ساتل غواړي خو دوی یو فیصله وکړل چي زموږ دوستان شپږ هیوادونه خبرول پکار دي یعني امریکا،روس،هندوستان،تاجکستان،ایران او ترکمنستان خبرول پکار دي نو امریکا او روس خو د یو بل خلاف وو خو د خپل وطن پر سر له هرچاه سره معاملې کولې .

بیا همدغه د CIA مشر ګېري شرون وایي چي موږ د ډاکټر نجیب په وخت کي غوښتل چي دغه د سالنګ لاره بنده کړو نو موږ په پېښور کي د ځمکي لاندي یو استخباراتي مرکز جوړ شوې وو نو په هغه کي زما ملاقات د احمدشاه مسعود د ورور احمدضیاء مسعود سره وسو هغه احمدشاه مسعود زما سره په وایرلیس ملاو کړ نو ما ورسره د سالنګ د بندېدو خبره وکړه نو ګېري شرون وایي چي احمدشاه مسعود وویل چي پنځه ۵ لکه ډالره به راکوې نو دا کار به وشي نو ګېري شروین وایي ما احمدضیاء مسعود ته ۵ لکه ډالره نغدي ورکړل .

ګرانو وطنوالو زه کله نا کله سوچ کوم چي دافغانستان جهاد،دا جهاد وو؟ که دا فساد وو؟او که دا تجارت وو؟ دافغانستان په جګړه کي هرچاه خپلې ګټې ترلاسه کړې،دنصرالله بابر او اخترعبدالرحمن دواړو پلانونه کامیاب سول او افغانستان یې تبا و برباد کړ. امریکې او دهغوی متحدین یې دشوروي اتحاد په افغانستان کي ماته او بیا وروسته د شوروي اتحاد لمنځه وړل ترلاسه کړل.

اسلامي دنیا خوشاله وه چي کمونیزم له منځه لاړ،ایران خوشاله وو چي افغانستان دي همېشه وران وي چي دافغانستان اوبه ایران پراخه توګه استعمالوي. د افغنستان په جنګ کي چي شوروي اتحاد ماته وخوړه نو ۲۳ هیوادونه دشوروي اتحاد او مشرقي اروپا هغه ازاد سول

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ترټولو پاکستان خوشاله وو چي افغانستان يي د کاني يا دبري زماني ته ورسوی او تبا او برباد يي کړي چي افغانستان کي کله هم دومره قوي طاقت پيدا نسي چي تر اباسين پوري دخپلي ځمکي پوښتنه وکړي. پاکستاتن دافغانستان دانقلاب څخه نوري هم ډېري زياتي ماشي، اقتصادي ګټي واخيسالې او تر دې چي اتوم بم يې هم جوړ کړ خو دافغانستان راتلونکی د وينو په سېلاب کي ورواچول سو چې هغه وينې تر اوسه رواني دي.

د ډاکټرنجيب الله دولت لمينځه ځي او په ۲۴ د اپرېل په پېښور کي دمجاهدينو حکومت جوړېږي خو دشوروينانو دوتلو نه پس امريکا او شورويان دواړه په يو اړخ وو چي په افغانستان کي دمجاهدينو دولت کامياب نسي.

ګرانو وطنوالو د کال ۱۹۹۲ نه تر ۱۹۹۴ پوري دپاکستان د I.S.I په وينا په کابل باندي هره شپه راکټي اورېدې چي په هغه کي دکابل يوازي ۲۵ زره صرف عام ولس دکابل شهيدان سوي وو چي تفصيل يي دپاکستان د فوج بريګيډېر چي کوم کتاب ليکلی دی بريګيډېر يوسف نو دهغه کتاب نوم دی The bear trap چي تفصيل يې په هغه کي موجود دي. په ۱۱ سپټمبر کال ۲۰۰۱ کي دنيويارک واقعه منځته راځي او امريکا پر افغانستان دحملې تياري شروع کوي د C.I.A ګېري شرون دخپل سره په هليکپټر کي په ۲۶ دسمبر کال ۲۰۰۱ کي پنجشېر ته راځي،دوی سره ۱۰ ميلونه ډالره نغدي وې او دوی به دا ډالري په خلکو کي تقسيمولې،دوی سره امرالله صالح او انجينرعارف ملاو سوه خو په شريکه يې کار شروع کړ ځکه امرالله صالح دهغوی سره له مخکي کار کوې. دګېري شرون دعبدالرب رسول سياف سره هم ملاقات وسو او هغه ته يې څو لکه ډالري ورکړې نور به په تفصيل کي نه ځم،خو امريکې اود هغوی متحدينو په ۷ اووم اکتوبر کال ۲۰۰۱ کي پر افغانستان يرغل وکړ او دطالبانو دولت له منځه لاړ. په ۵ پنځم دسمبر د بی بی سی يو نماينده دکابل نه په سټلايټ ټليفون وکړ حامدکرزی ته چي په کندهار کي وو ويل چي تاسو د نوي دولت ريس وټاکل سوې خو په دغه ورځ دطالبانو يو هيت حامدکرزی ته راغلی چي طالبان وسله غورځول غواړي،کرزی غوښتل چي دا کار وسي خو په دويمه ورځ د متحده ايالاتو دفاع وزير رمزفيلډ وويل چي له طالبانو سره به هيڅ قسمه خبري نه کوي،او د افغانستان هغه جنګ سالارانو ته دولت حواله سو چي دهغوی دغلطو کارونو په وجه باندي طالبان پيداسوي وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګرانو وطنوالو کرزی ۱۴ کاله په ارک کې ناست وو خو دوی دومره ونکړای شول چې په امریکا او ۴۹ هیوادونو نماینده ګانو باندې د ډیورنډ کرښه په بین المللی سرجد نه

وای منلې او هغوی ته یې ویلي وای چې دا په بین المللی سرحد مه منی خو چې کله د ارک نه وتلو نو ویې ویل چې زه شل ځله پاکستان ته تللی وم او هرځل به پاکستان راته ویل چې ډیورنډ لاین ومنه،خو له بده مرغه کرزی صیب دا خبره ۱۴ کاله وروسته وکړه پکار خو داوه چې دا په اولنۍ ورځ دنیا ته په ګوته کړې وای چې زموږ اصلی ستونزه دځمکې ده چې پاکستان دافغانستان ۴۰ څلوېښت زره میله مربع ځمکه تر اباسینه پوري نیولې ده نو که چیرې دا ځمکه موږ ته ملاو سي،نو نه به دهشتګردي او هیڅ به نه وي له بده مرغه هغه دا کار ونه کړ او په دغه وخت کې له کرزی سره اشرف غنی هم حکومت کې وو.

یوه ورځ کرزی یو مرکه کوله چې افغانستان او پاکستان Twin brothers یعني جمع(غبرګولی) ورونه دی،که په پاکستان چاه حمله کوله نو افغانستان به دپاکستان په کومک دربیږي،نو په هغه وخت کې د Capital talk دهغه چې کوم انکر دی حامد میر،نو هغه به په کرزی پسي ملنډې وهلې چې کرزی ته ګورئ هغه وایي چې که دپاکستان او بل ملک جنګ وي نو دپاکستان مرسته به کوي خو بیا هم دافغانستان ولس خاموشه پاته سو.

په کال ۲۰۱۴ کې اشرف غنی ته ولس د ریس جمهور په توګه رایه ورکوي خو دولس د رایې قدر ونکړای سو او دجانکیري په وینا دوه سری حکومت منځته راغلي چې تر اوسه کابینه مکمله نه ده. او چې کله اشرف غنی ریس جمهور سو نو چې کله دپاکستان په دوره باندې ولاړی نو د فوج په Head quarter کې دپوځیانو په یادګار یې ګلونه واچول چې دپاکستان دفوج دلاسه افغانستان ۴۰ کالو راهیسي په وینو کې لمبیږي او دافغانستان ولس غلی پاته سو هیڅ عکس العمل یې ونبنودې. دپاکستان ددورې نه پس په لاهور کې په ټلویزیون دپاکستان یو مشهور ژورنالیست احمدرشید په یو پروګرام کې وویل چې اشرف غنی له پاکستان سره د ډیورنډ پر کرښه په رسمي توګه معامله کړې ده. اشرف غنی خو اول خاموش وو خو چې خلکو زیات تر انتقاد لاندې راوستی نو بیا یې وویل چې ما معامله نه ده کړې. خو ماته

(c) ketabton.com: The Digital Library

اميرعبدالرحمن يادېږي چي کله هغه په ۱۹۹۳ کي د ډيورنډ پر کرښه معامله وکړه خو د ۱۸۹۷ کال پوري دا خبره پټه ساتلې وه. داشرف غنی د معاملې نه پس پاکستان دډيورنډ پر کرښه د اغزن تار لګول شروع کړل خو دافغانستان دولت بلکل خاموش پاته سو او هيڅ داسي عکس العمل يې ونښودې چي د اغزن تار لګول بند سي دا ددې خبري ثبوت دی چي اشرف غنی دډيورنډ د کرښي پر سر معامله کړې ده خوږ دافغانستان ولس خاموش ناست دی.

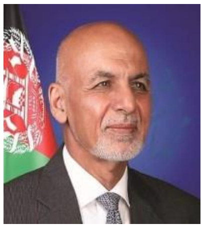

ګرانو وطنوالو موږ وايو چي مغربی او مشرقی جرمنی سره يوځای سو،خو چي کله په کال ۱۹۴۵ کي پر دوو برخوږ ووېشل سو نوو تر کال ۱۹۹۰ پوري دمغربی جرمنی په پارلمان کي چي دمشرقی جرمنی څومره چوکۍ وې هغه به خالي پرتې وې او موږ دکوزي پښتونخوا خلک چي افغانستان ته راځو نو په وېزه باندي راځو.

دافغانستان په اساسي قانون کي نه ډيورنډ کرښي سته،نه د کوزي پښتونخوا ذکر سته،نه دکوزي پښتونخوا د ولس ذکر سته او نه ډيورنډ نه تر اباسينه دافغانستان د خاوري ذکر شته. تر ننه پوري دافغانستان يو دولت هم په يو بين المللی فورم باندي دلوی افغانستان خبره نه ده پورته کړې.

ملګرو موږ وايو چي شمالی ويتنام او جنوبی ويتنام سره يوځای سو خو شمالی ويتنام او جنوبی ويتنام په دې وجه سره يوځای سول چي شمالی ويتنام يو کمزوری هيواد وو دخپل جدا سوي برخي جنوبی ويتنام لپاره يې ۲۱ کاله مسلح جد و جهد وکړ په دغه جد و جهد کي د امريکې صرف ۳۵۵ ميليارډه خرچه سوې وه.

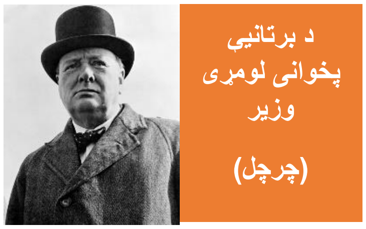

ګرانو وطنوالو چرچل د افغانانو په اړه څلور خبري کول غواړي هغه وايي چي "دافغانانو دخپل وطن سره ډېره زياته مينه ده" ؤو چي دافغانانو دخپل وطن سره ډېره زياته مينه ده،د ډيورند نه تر اباسينه پوري نيم افغانستان ها خواته پروت دی دهغه تپوس نه کوي دا اوس دافغانانو دخپل وطن سره ډېره مينه ده!؟ دويمه خبره دا کوي چي "افغانان ډېر ښه مسلمانان

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي” ؤو افغانان ډېر ښه مسلمانان دي داسلام په نوم يې تېر ۴۰ څلوېښت کالو کي خپل وطن تبا او برباد کړ،افغانان ډېر ښه مسلمانان دي. بل وايي چي “افغانان ډېر ښه تاجران دي” ؤو دافغانستان خلک ډېر ښه تاجران دي،خو قام لپاره ځان لپاره نه،چي کښېني نو چي کومه معاهده وي له شاه شجاع نه راونيسه تر ګندمک او ډيورنډه پوري او دا اوس دوه اړخيز امنيتي تړون Bilateral security agreement پوري چي کومه معاهده يې کړې،صرف دخپلو چوکيو لپاره کړې ده د ولس لپاره يې بلکل نه ده کړې. نو زه تاسو ته يوه خبره کول غواړم چي که دا ټولي معاهدې سړی دانه په دانه وګوري نو سړی حيران پاته سي چې اخر دا زموږ مشرانو څه کول؟دوی ته دا خپلي چوکۍ دومره زياتي مهمي وي چې دخپل قام،وطن يې هيڅ خيال نه دي ساتلی فقط يې دچوکۍ خيال ساتلي دي. بل دا وايي چي “دافغانستان خلک په خبرو ډېر تکړه دي” خو همت نشته،دغني خان يو شعر دی وای:

زور هسي پېغور سي چي همت ورسره مل نه سي

ورک هغه مشال سه چي تيارې ورباندي بل نسي

نو په اخر کي زه افغان ولس ته وايم چي اوس هم ناوخته نه دی او دالله جل جلا له په فضل به خپل لوی افغانستان جوړوو او اوس يې وخت راغلی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د محکوم افغانستان یا کوزي پښتونخوا د تش په نامه قام پرسته مشرانو رول د لوی افغانستان په نه جوړېدو کي:

ملګرو په ۱۸۹۳ کي چي کله د ډیورنډ کرښه پر افغانستان ور وتپل سوه نو چي کوم خلک د افغانستان اړخ ته پاته سول هغوی د افغانستان د قانون لاندي ژوند تېرول شروع کړل خو چي د ډیورنډ نه چي کوم خلک د برتانوي هند اړخ ته پاته سول نو په هغوی پسي انګرېزانو هم چاړه راواخیسته نو دهغوی د هډ نه چي کوم ځای پرېکېدی د هغه په پرېکېدلو یې شروع وکړل.

ګرانو وطنوالو بله د قبایلو بدبختي دا وه چي کله به انګرېزانو د قبایلو کومه قبیله ایساره کړه نو نورو قبیلو به د هغه تماشه کول چي دا زموږ جنګ نه دی په دې وجه ددوی په منځ کي د ورورولۍ او اتفاق زیات کمی وو. چي کومو علاقو ته انګرېزان نشو رسېدای او هلته دهغوی لاسرسی نه وو نو هغوی ته یې علاقه ی غیر نوم کېښود،نور قبایل یې په مختلفو ایجنسیو ووېشل او هر ایجنسي ته یې خپله دارالخلافه،خپله پلازمینه وټاکله او دا ایجنسي یې په مستقیمه توګه له ډهلي سره وتړلې خو ددې ایجنسیو په خپل منځ کي به هیڅ ډول رابطې او سړکونه نه وو او د قبایلو نه ښکته دپښتنو علاقې یې پر ایجنسو او ریاستونو کي ووېشلې او دغه ډول یې د پښتنو لوی کور،د احمدشاه بابا لوی افغانستان یې ټوکر ټوکر کړې.

ګرانو وطنوالو بیا په دې ایجنسیو کي دوی ملایان او پیران په پیسو واخیستل او دغسي دې ملایانو او پیرانو د رسول اکرم صلی الله علیه وسلم مسله پر یو کافر انګرېز په څو پیسو خرڅه کړه. بیا په دې قبایلو کي دوی خپل مشران وټاکل او هغوی ته یې چي کوم رشوت ورکول شروع کړل نو هغه رشوت ته یې نوم ماجب کېښود،او دا شملور پښتانه به د میاشتي په اخر کې او یا د میاشتي په اول کي په قطار کي د پولټیکل اجینټ په دفتر کي د ماجب د لفافې د ترلاسه کولو لپاره ولاړ وو او دغسي زموږ قبایل ورونه د قومي وحدت نه جدا کړل سول.چي کله انګرېزان لګیا وو او دپښتنو د بدن نه یې ټکړې یا برخي پرېکولې نو په دغه وخت کي په اتمانزو کي دبهرام خان په کور کي یو کس پیدا سو چي دهغه نوم و عبدالغفار خان او دا دکال ۱۸۹۰ خبره ده چي کله هغه په ښه او بد پوه سو نو دهغه د تعلیم سره شوق نه وو دځلور،پنځه سکولونو(ښوونځیو) نه اتم جوماعت پاس کړې خو نور یې تعلیم ونکړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا چې کله لږ زلمی شو نو غوښتل یې چې د خلکو خدمت وکړي نو په دغه وخت کې خلک یا د سپیانو په جنګ راټولېدل،یا د مرزانو په جنګ راټولېدل یا دچرګانو په جنګ او یا به دوی راجمع کېدل په جوماعت کې،نو په دې وخت کې باچاخان چې په دې نوم سره وروسته مشهور سو(عبدالغفار خان)هغه په جوماعت باندې ورننوتی او دملایانو سره یې خپل تعلق جوړ کړی نو په دې وخت کې هغه دیوبند ته ورسېدې او شیخ الهند محمودالعزل او عبیدالالیاس دوی سره یې هم تعلق جوړ کړې په دغه وخت کې به حاجي صیب تورنزی به په پښتنو کې دتعلیم خورولو لپاره مدرسې جوړولې او مرکز یې ورته د مردان په علاقه ګدر کې جوړ کړې وو خو په دغه مدرسو کې به د پښتو ژبې علاوه فارسی او عربی ژبه هم ښودل کېده. دمولوي فضل محمود مخفي په ذریعه د غفارخان دحاجي صیب تورنزي سره تعلق جوړ سونو غفار خان بابا هم غوښتل چې د مرسو په جوړولو کې خپل کردار اداکړي نو اتمانزو کې غفار او دهغه یو ملګری مولوی عبدالعزیز سره یو مدرسه په کال ۱۹۱۰ م کې جوړه کړه خو دوی پکښې اردو ښودل شروع کړل نو دعلاقې خلک په دوی پسې راپاڅېدل چې دا اردو پکښې له کومه ځایه راغلل نو دغسې دغه مدرسه کامیاب نسول .

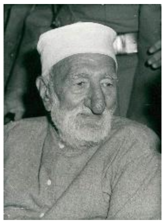

ګرانو وطنوالو وخت تېرېدې چې کال ۱۹۱۴ م راغې چې اولنی نړېوال جنګ شروع سو او ۱۹۱۹ م کال کې دا جنګ ختم سو نو دوی په هغه وخت کې پر ترکانو باندې ډېر لوی ظلمونه وکړل چې په هغه باندې په مسلمانانو کې او په خاصه توګه دهندوستان په مسلمانانو کې دانګرېزانو خلاف ډېره غصه پیداشوه نو په لکنهو کې یو ملا و چې دهغه نوم مولانا عبدالباری جان و،هغه یو فتوا ورکړه چې هندوستان یو دار الحرب دی چې ددې نه هجرت کول پکار دي نو ټولو خلکو افغانستان ته هجرت کول شروع کړل چې په هغوی کې غفار هم سره د ملګرو افغانستان ته ولاړې نو هلته د هغه ملاقات دامیر امان الله خان سره وسو نو باچاخان وایي چې امیر امان الله پښتو نه وه زده نو موږ چې به څه ویل هغه پرې پوهېده خو موږ ته به یې جواب د ترجمان په واسطه راکوې. امان الله خان دوی ته وویل چې انګرېز زما په څنګ کې د تورمار په شان پروت دی،په ارامه خوب ترې نشم کولای چې اوس مې چیچي،اوس مې چیچي نو زه په یوازې ډول د هغه مقابله نسم کولای زه تاسو ته دوه وړاندیزونه کوم:اول چې تاسي څومره پښتانه دلته هم راغلي یاست نو که تاسي فوج ته ځې نو زه تاسي ته دافغانستان په فوج کې ځانته پلټنې جوړوم،که څوک نوکري کوی نو نوکري درکوم او څوک چې درس وایي نو کالجونو او یونیورسیټیو(پوهنتونونو) ته ورننوځئ،نو که دا نه غواړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو دويم وړانديز مي دادی چې زه تاسو ته د کندز او مزار شريف؛دلته ډېري ځمکي دي زه دا تاسو د کوزي پښتونخوا پښتنو ته ورکوم او تاسي دلته خپل حکومت جوړکړئ نو دحکومت لپاره چي څه کول پکار وي نو زه ستاسو سره هغه کول غواړم، ستاسو په حکومت کي به دافغانستان حکومت هيڅ ډول مداخله نه کوي او ستاسو حکومت به بلکل خودمختاره وي او که تاسو دبهرني دولت سره تعلقات جوړول غواړی نو دافغانستان دولت به په هغه باندي هيڅ ډول اعتراض نه کوي نو باچاخان دا خبره ونه منل او د ملګرو سره واپس چارسدې ته ولاړل.

ګرانو وطنوالو په دغو ورځو کي انګرېزانو د حاجي صيب ترنګزی دنيولو پلان جوړ کړې نو هغه بونير ته ولاړې نوهلته هم انګرېزان پسي لګېدلي وو چې ګرفتار يې کړي نو بيا دهغه ځای نه سوات او بيا مومندو ته لاړ او په سور کمر کي دېره سو او هلته يې د انګرېزانو خلاف هلي ځلي شروع کړلې.باچاخان چي واپس چارسدې ته راغلې نو دانجمن اصلاح افاغنه بنسټ کېښود چي دوی به مکتبونه جوړول او بيا همدې انجمن(اصلاح افاغنه) باچاخان ته دفخرافغان خطاب يا لقب ورکړې.

ګرانو افغانانو دانجمن اصلاح افاغنه ريس عبدالاکبر خان اکبر او جنرل سکرټر يې محمد اکبر خادم وو بيا په کال ۱۹۲۷ م کي د افغان جرګې بنياد کېښودل سو چي په خلکو کي غلط رواجونه او دهغو استعمال بند کړي او بيا په کال ۱۹۲۹ م کي د خدايي خدمتګار بنسټ کېښودل سو چي دا به يو غير سياسي جماعت وي،دوی به باوردي وي او دانجمن اصلاح افاغنه او افغان جرګې حفاظت به کوي.افاغان جرګې په کال ۱۹۲۸ م کي پښتون رساله راويسته هغه ډېره مشهوره سوه او بيا امان الله په افغانستان کي دپښتون په نوم هم رساله راويسته نو په هغې باچاخان وويل چي دوی ولي زما د رسالې نوم پرې کېښود نو بيا باچاخان دخپلي رسالې نوم پښتون غږ کېښود. دخدايي خدمتګار په وجود راتلو کي دوه متضاد خبري دي،باچاخان وايي چې زه په حجره کي ناست وم چې د اتمانزو درې ځوانان راغلل چي ديوه نوم عبدالاکبر خان وو دبل سرفراز خان او دريم نوم حواب ګل وو دوی ماته وويل چې يو تنظيم جوړول غواړي نو ما ورته وويل چې لاړ شئ او ښه سوچ وکړئ او يوه مياشت وروسته راسئ نو چي کله يوه مياشت وروسته راغلل نو موږ سلا وکړل چې تنظيم خو جوړوو نو نوم به يې څه وي؟ نو باچاخان وايي چي پر مختلفو نومونو غور وشو خو زما ذهن ته دشپې يو نوم مخي ته راغلې چې هغه خدايي خدمتګار وو او دغسي ډول موږ ورته خدايي خدمتګار نوم کېښودې،خو ولی خان په خپل کتاب کي بل څه ليکي هغه وايي چي په لاهور کي دهندوستان د کانګرس دپارټۍ جلسه وه په هغې کي دافغان جرګې غړو هم ګډون کړې وو نو هغوی دکانګرس ددې جلسې نه ډېر متأثره سول نو چي کله دوی واپس راغلل نو په اتمانزو کي يې جرګه راوغوښتل او په اتمانزو کي يې دخدايي خدمتګار بنسټ کېښود نو چي اوس باچاخان سم وايي يا ولي خان سم وايي،فيصله پر تاسو ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

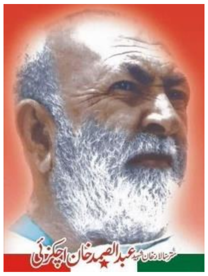

ګرانو وطنوالو په کال ۱۹۲۹ م کي عبدالصمدخان اچکزی سیاست ته راودانګل، د باچاخان او عبدالصمد خان لومړی ملاقات د ګاندي په کور کي په ډهلی کي شوی وو هر یوه په هغه پسي منډي وهلې او په ګاونډ کي به خپل وررور افغانستان ته نه ورتلل ځکه چي هغه غریب او کمزوری وو او دوی دواړو بیا د کانګرس او ګاندي دومره خدمتونه وکړل چي یوه ته به یې سرحدي ګاندي وایه او بل ته به یې دبلوچستان ګاندي وایه،ځومره ښه خبره به وای چي دخپل پلار نیکه وطن افغانستان ته یې دومره خدمت کړې وای چي یو به دسرحدي احمدشاه بابا او بل ته به دبلوچستان احمدشاه بابا په نوم باندي مشهور سوي وای خو له بده مرغه داسي ونه شوه. چي کله دباچاخان خبري دکانګرس سره شروع وې نو ده ته درې انګرېزان راغلل او ورته یې وویل چي تاسو هرڅه غواړئ موږ یې درکوو خو دکانګرس سره مه شاملېږئ،خو باچاخان دا خبره ورسره ونه منل،په کال ۱۹۳۰ کي باچاخان د کانګرس سره تړون وکړې نو دخپلي غلطی د پټولو لپاره باچاخان وایي چي موږ اول مسلم لیګ ته لاړو خو هغوی زموږ مرستي ته تیار نه وو بیا وایي چي موږ ته صاحبزاده عبدالقیوم خان خبر راولېږی چي کانګرس سره شامل سئ که نه نو انګرېزان مو وژني خو اروابناد ډاکتر راجولي خټک وایي چي ددې دواړو خبرو هیڅ ثبوتونه نشته دا صرف دخپل غلط کار دپټولو لپاره یوه بهانه او پروپاګنډه وه.

لیکوال او څېړونکی

(ډاکتر راج ولی شاه خټک)

ګرانو وطنوالو دکانګرس د الحاق نه وروسته دوی یوه جرګه راوغوښتل چي په هغه کي یې داخبري پېش کړې یا وړاندیز کړې چي موږ د کانګرس سره الحاق وکړی او دافغان جرګې نوم دي کانګرس جرګه کېښودل سي،نو اول خو چي هلته کوم یوه کسان ناست وو نو هغوی ورته وویل چي کانګرس سره یوځای کېدل نه دي پکار او بیا هغوی وویل چي د افغان جرګې نوم بدلول نه دي پکار ځکه چي هندوان به زموږ سره دوکه وکړي او د اعتبار خلک نه دي خو باچاخان دخپلي خبري څخه نه اوښتې نو بیا ورته دغه مشرانو وویل چي ته بیا هم نه کرارېږي نو خیر دي دکانګرس جرګه ځانته جوړ کړه خو دافغان جرګه!خدای ج ته وګوره مه ورانوه!خو باچاخان دا خبره ونه منل خو هغه خپل ټول ملګري د کانګرس نه قربان کړل

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه میا احمدشاه، عبدالاکبرخان اکبر،خانمیر هلالي،سمندرخان سمندر،محمداکبر خادم او غلام محمد لورخوړ دباچاخان ځخه په دې خپه سول چې ته ولي له کانګرس سره ملاو(یوځای)شوې او دغه ټول وګړي چي دافغان جرګې او انجمن اصلاح افاغنه ستنې د کانګرس دجرګې نه او دخدايي خدمتګارو نه ووتل . ګرانو وطنوالو محمد اکبر خادم یوه ټپه لیکلې ده،وای:

چي باچا امام زه مقتدي ومه او ګاندي امام سو ځکه ځانته نیت ترمه

دباچاخان په مشهورتیا کي دمحمداکبر خادم ډېر لوی لاس وو دوی به هرڅه لیکل خو نوم به پرې د باچاخان کوې ځکه چي باچاخان دمشرۍ ډېر زیات شوقي وو. محمداکبر خادم د عدم تشدد ډېر زیات خلاف وو نو هر کله چي محمداکبر خادم زندان ته لاړ نو هغه یې دومره وهلې،ټکولې وو چي هغه لېونی سو نو چي د زندان نه راخلاص سو نو سوات ته څه وخت لپاره لاړې نو دهغه ځای نه هغه عبدالاکبرخان اکبر ته مکتوب لیکلی دی چي هغه داسي دی:اکبرصیب!تاته ښکاره ده او خصوصاً زما پر ذهن باندي ستا پوره پوره تصرف او قبضه ده نو زما اوس همهغه ذهن دی،هغه خیال او هغه ایمان دی بدل سوې نه دی خو زه څه وکړم،ازماست کبرماست،چي څه ما کړي نو دهغي سزا ماته ملاوېږي،خیال زما په قبضه کي او لاس او ژبه مي د باچاخان لپاره چلول چي هغه مي دومره په ځان او قام کي درونډ کړ چي زما او دقام دواړو ستې یې ماتي کړې او په خپله هم ګړنګ ته پرېوت.بیا هم که دټولو اواز یو وي نو زه به دومره مایوس نه وای ځکه په اتفاق کي ډېر لوی برکت وي خو له بدبختی نه هغه خبره منځته نه راغله خو دلته بله خبره هم وه امان الله په کوزه پښتونخوا کي هم ډېر زیات مشهور وو نو کله چي هغه دتخت نه لاړې نو په کوزه پښتونخوا کي په کورونو کي به ژړاګاني وې او چي کله نادرشاه راغلې نو هغه به خلکو ته ویل چي زه کله بچه سقاو ولاړ کم نو زه به امان الله خان واپس راولم نو چي کله بچه سقاو ولاړ شو نو په کوزه پښتونخوا کي په میاشتو غرابینونه خلاصېدل او خوشالۍ وې چي زموږ بچی به اوس واپس راسي نو په دغه وخت کي د انګرېزانو یو بیان راغلې چي د صوبه سرحد پښتنو ته چي موږ خو دوی دخپل پلار نیکه وطن نه راجدا کړل دوی ته مو ډېر رشوتونه ورکړل،قسم قسم لالچونه مو ورکړل خو ددوی مخ موږ دکابل نه ډهلی ته راوانه ړوې نو چي کله خدايي خدمتګار دپښتنو مخ دکابل نه ډهلي ته راواړوې نو هغه کار کوم چي انګرېزانو نه وه کړې نو هغه باچاخان وکړې.

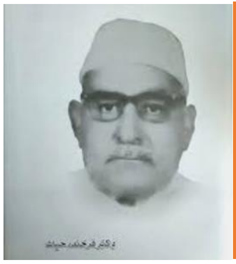

عبدالاکبر خان اکبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګرانو وطنوالو ولي خان نه یوه ورځ یو چاه تپوس(پوښتنه)وکړه چې تاسو ولي دا کار وکړې؟

نو هغه په جواب کي ورته وویل چې افغانستان کمزوری وو نو ځکه دا کار موږ وکړ. یعني ورور مي کمزوری دی نو زه زورور دښمن غوره ګڼم،دا هغه ورځي وې چي اپېي فقیر قبایلو او نورو ورونو انګرېزان ډزول هلته چي حاجی صیب تورنزي په دېره شفقدر کي پر انګرېزانو چپاوونه کول او دلته زموږ اپرېدیو ورونو د انګرېزانو خلاف پر پېښور باندي خېټه راواچول او دلته پکښي باچاخان دعدم تشدد پالیسي راواچوله چې دا د پښتنو دیوځای کېدو خلاف لوی سازش وو او باچاخان په هغه سازش کي کامیاب سو. په هغه وخت کي په صوبه سرحد کي دانګرېزانو چې کوم مشر وو نو هغه ته به یې ویل لارډصیب،دهغه نو سټېوټ وو نو ددغه انګرېز سره چې کله د باچاخان ملاقات وسو نو سټېوټ هغه ته وویل چې په لندن کي یو ګول مس کنفرانس دی نو ګاندي به دکانګرس نماینده ګي وکړي،محمد علی به دمسلم لیګ نماینده ګي وکړي او ته به د پښتنو نماینده ګي وکړې،نو باچاخان هغه ته وویل چي نه،موږ خپل اختیار ګاندی ته ورکول غواړو نو باچاخان وایي چي کله ما سټېوټ ته انکار وکړ نو هغه هک پک حیران پاته سو نو بیا چي کله ګاندي تلي نو باچاخان ورته منتونه کول چې دپښتنو خبره هم وکړه خو د ګاندي دماغ خراب نه وو چې د پښتنو خبره یې کول هغه د ۴څلور سوه میلیونه هندوستانیانو خبره ولي نه کول،خو لارډ صیب په دې خبره زیات حیران سو چي ده انکار وکړې ځکه هغه دا سوچ وکړې چي ده موږ کوم مقام ورکړ او ده بیا ځان مځکي ته راوغورځوې،خو تعلیم ډېر ښه شی دی چي تعلیم نه وي نو څه به ګډوډ وي . نو باچاخان چي لندن ته تللې وای نو هغه به هلته څه ویلي وای؟هغه به دا ویل چي زموږ غلط رواجونه دي په پښتنو کي موږ هغه لېري کوو،دده سره څه اجنډا نه وه دګاندي سره اجنډا وه،مسلم لیګ سره اجنډا وه،دده سره څه احنډا وه؟تاسي خو لږ د خدایي خدمتګار منشور خو وګورئ چي هغه کي څه دي؟ باچاخان خپله وایي چي زه ۱۲ کاله تعلیم یافته خلکو پسي وګرځېدم خو زما سره یو کس هم نه راپاڅېد،نو زه بیا کلیو ته بې تعلیمه خلکو پسي ولاړم او هغه راسره راپاڅېدل. باچاخان وایي چي ګاندي ماته وویل هاون فارن سکرټر او ایمر هوم سکرټر ستاسره لیدل غواړي نو ما ورته وویل چي زه انګرېزانو سره لیدل نه غواړم خو ګاندي وویل چي دا زه چي ورسره وینم نو څه چل وسو؟نو باچاخان وایي چي ما ورته وویل چي ته خو مهاګاندی یې او زه خو کمزوری سړی یم پر ښویدلي ځای پښه نه ایږدم هسي نه چې وښویږم.

ګرانو وطنوالو کله چي د خدایي خدمتګارو د کانګرس سره الحاق وسو نو موږ بیا د کانګرس ډنډه مار سولو،کانګرس چي کله په ۱۲ March ۱۹۳۰ کي د سېول نافرمانۍ اعلان په ډهلی کي وکړې نو اور پر ټکر او قصه خوانی باندي بلېده نو باچاخان وایي نو چي کله موږ د انګرېزانو خلاف د کانګرس سره په شاملېدو کوم پروګرامونه وکړل نو دهغې نه ي،ه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبره ثابتېږي چې باچاخان یوه خبره کوي چې موږ کانګرس سره په دې وجه ملاو(یوځای)سولو چې د انګرېزانو نه ځان خلاص کړو دهغو د شر نه ځان خلاص کړو نو دلته یو سوال پېداکېږي چې په ټکر کې جنګ وو نو ایا هغه د کانګرس سره دالحاق نه مخکې وو او که وروسته وو؟په قصه خانه باندې ګولۍ اورېدې نو ایا هغه دکانګرس سره د الحاق نه مخکې وو که وروسته؟ د پښتنو جنازې چې د جېلونو نه راوتلې ایا هغه د کانګرس سره دالحاق نه مخکې وو که پس؟چې پښتانه به انګرېزانو بربنډول او خسیان کول به یې او بیا به یې مخونه ور تور کړل او بربنډ به یې پر خر سپاره کړل او یا به یې په کلې کې ګرځول او یا به یې د خر دپاسه بربنډ کورته لېږل،نو هغه دالحاق نه وروسته وسول او که مخکې وسول!؟ ددې هرڅه په بدل کې باچاخان خپله خاني او مشري کول،قیام الدین خادم به ویل چې باچاخان په سیاست خپله لېډري او خاني ساتي.

ګرانو وطنوالو بیا دباچاخان د لارډ صیب ملاقات وو نو په ملاقات کې د نورو خبرو نه علاوه دلارډ باچاخان ته وویل چې موږ د افغانستان او روس له طرفه ډېر خطر دی نو باچاخان ورته وویل چې د افغانستان خو ماته خبره مه کوه ،ولې هغه خو تاته معلومه نه ده چې هغوی خو خپل ځان نسي ساتلای نو پر موږ به څه حمله وکړي؟ نو ګوره بریتانوي هند ته خپل ملک وایي زموږ پر سر حمله وکړي خو د افغانستان وطن ته هغه خپل وطن نه وایي چې دا دهغه د پلار نیکه وطن دې او وو. دخدایي خدمتګار او کانګرس د الحاق نه پس ګاندی باچاخان ته وویل چې د مرکزي اسمبلۍ لپاره یو کس پکار دی نو بیا په پښتنو کې بل څوک نه وو نو بیا باچاخان خپل ورور ډاکټر خان صیب ولېږې،بیا په کال ۱۹۳۷ م کې

په بریتانوي هند کې ټولټاکني کېږي په هغه کې په صوبه سرحد کې کانګرس او خدایي خدمتګار دواړه کامیاب سول بیا د صوبې د وزیر اعلی خبره راغله نو بیا په پښتنو کې بل څوک نه وو نو بیا یې ډاکټر خان صیب د مرکز نه راوغوښتي او هغه یې وزیر اعلی کړ او ډاکټرصیب بیا خپل یو نژدې دوست قیوم خان مرکز ته ولېږې چې بیا دا هغه قیوم خان دی چې د بابړې د قصاب په نوم مشهور دی.

ملګرو د ټولټاکنو نه پس ایبټ اباد کې دهغه وخت صوبه سرحد د وزیر اعلی صاحبزاده عبدالقیوم خان خلاف د عدم اعتماد د ووټ(رایو)په خاطر د صوبایي اسمبلۍ اجلاس راوغوښتل سو نو په هغه کې صاحبزاده عبدالقیوم خان یو بیانیه ورکړه چې ولی خان وایي چې زه یې پخپله وښویولم ځکه هغه دومره زبردسته اعلامیه وه چې د ولی خان نه یې هم ور و پر خطا کړې وو نو بیا ولي خبره دا کوي چې د هغه بیانیې په دوران کې هغه زموږ خدایي خدمتګار ته ګوته ونیول چې په دې هال کې داسې کسان ناست دي چې د عظیم پښتون قوم مخ یې دخپل وطن د ډهلی په لور واړوې او بیا چې صاحبزاده عبدالقیوم خان د باچاخان سره ملاو شو نو باچاخان خپله وایي چې عبدالقیوم ماته وویل چې مخکې به ډهلي پښتنو ته کتل چې پښتنو به

(c) ketabton.com: The Digital Library

کومه لاره اختیارول نو ډهلی به هغه لار اختیار کړل خو اوس ستا په وجه پښتانه ډهلی ته ګوري او د ډهلی په فیصلو پسي روان وي.

ډاکټر خان صیب

ګرانو وطنوالو چي کله ډاکټرخان صیب وزیر اعلی سو نو په هغه وخت کي د صوبه سرحد ګورنر جورج کنېنګم یوه ډوډۍ کړې وه چي دا به هغه هر کال کوله نو هغه د نورو خلکو علاوه خان صیب ته هم دعوت ورکړ ځکه چي هغه د صوبې وزیر اعلی وو نو ډاکټر خان صیب ورته وویل چي زه دباچاخان صیب نه تپوس(پوښتنه) کوم نو باچاخان ورته وویل چي زه به د ګاندی نه تپوس کوم،نو تاسو سوچ وکړئ چي په یو ډوډۍ کي د شرکت لپاره هم هغوی د ګاندی نه تپوس کوي موږ دومره ځان ښکته راغورځولی وو.

یوه ډاکټر جواهر لعل نهرو ته وویل چي باچاخان موږ ته وایي چي د انګرېزانو سره مه ملاوېږئ نو جواهر لعل نهرو ماته وویل چي دا خو تهذیب نه ډېره پرېوتي خبره ده نو بیا ما ډاکټر خان صیب ته وویل چي ځه ملاوېږه ورسره. په دغو تولټاکنو کي په ۱۱ صوبو کي په هندوستان کي په ۸ صوبو کي کانګرس ایلیکشن(انتخابات) ګټلي وو او په قانون سازه اسمبلي کي ددوی مکمله قبضه وه،نو که په دغه قانون سازه اسمبلي کي باچاخان قانوني طور هم غوښتي وای چي موږ ازادي غواړو نو دقانون ساز اسمبلي نه به یي قرارداد منظور کړې وای او دوی به ازادي اخیستي وای خو دوی ذهني طور غلامان وه او دوی ازادي نه غوښتل. ډاکټر خان صیب به ویل چي انګرېزان ډېر پاک او ریښتني خلک دي او ویل به یي پښتانه ډېر دروغجن خلک دي،باچاخان به ویل چي پښتانه ډېر خودغرضه او بې وصوله دي نو اوس دلته یو سوال راپیداکیږي،چي تاسو خو دغو خودغرضو،بې وصولو او

دروغجنو پښتنو مشران یي نو تاسو بیا دهغوی نه هم ډېر زیات خودغرضه،دروغجن او بې وصوله خلک یي ځکه چي تاسو خو دهغوی مشران یاست.

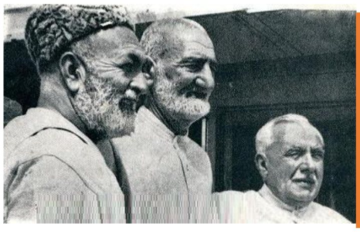

عبدالصمد خان

باچاخان

ډاکټر خان صیب

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا په کال ۱۹۳۹ ک کي دوهم عالمي(نړېوال)جنګ شروع کېږي نو کله چي هټلر انګرېزان په مخه راواخیستل او دلته مسکو ته یو څو میله پاته سول او هلته جاپان په برما قبضه ولګول نو انګرېزانو یو سوچ وکړ چي دا ټولي علاقې هسي هم زموږ دلاسه رواني دي نو ښه به دا وي چي د اباسین نه تر ډیورنډه پوري دافغانستان چي کومي علاقې دي نو دا به موږ افغانستان ته پرېږدو چي دمستقبل(راتلونکي)لپاره مو پر افغانستان یو احسان پاتي شي نو انګرېزانو دظاهرشاه سره رابطه ونیول او دافغانستان دولت دحاجی صیب تورنزي د زوی باچاګل سره رابطه ونیول نو د پېښور یو پیر وو چې دهغه نوم وو پیرحاجی محمد امین خان،نو په دغه دوران باچاګل به دهغه په ذریعه په قبایلو کي او دپښتنو په نورو علاقو کي به د جمعې په ورځو کي دظاهرشاه خطبه ورکوله،ددې واقعې متعلق باچاخان داسي لیکي چي هرکله زه ددې واقعې نه خبر شوم نو ما ولی خان باچاګل پسي ولېږې نو ولی خان وایي چي ماته باچاګل وویل چي زه خو حیران پاته سوم او تاسي ولي ددې مخالفت کوی؟چي انګرېزان یې جوړوي خو چي لوی افغانستان جوړېږي نو تاسي په دې باندي ولي خپه یي؟نو بیا باچاخان په خپل کتاب کي څه لیکي؟ چي څه وخت موږ د انګرېزانو خلاف سیول نافرماني شروع کړه نو هغه وخت دافغانستان دولت او انګرېزانو د ملایانو په ذریعه زموږ خلاف کار شروع کړ او پروپاګنډه به یې کوله"سوچ وکړئ دې خبري ته" وای دسرحد پښتانه او دافغانستان پښتانه دا یو قوم دی او دادي دافغانستان سره ملاو سي،او بیا باچاخان لیکي چي افغانستان د ملایانو په ذریعه د صوبه سرحد په مختلفو برخو کي اشتهارونه خپرول چي دا علاقې دي د افغانستان سره شاملي سي خو دوی ته به انګرېزانو هیڅ هم نه ویل او ولی خان دغه واقعه په خپل کتاب کي ذکر کړې چي د انګرېزانو او افغانستان دا زموږ خلاف یو لوی سازش وو چي لر او بر دا یو افغان دی او دایو پښتانه دي او دوی دي سره یوځای شي. دوی ورته یو ډېر لوی سازش ویلی دي .

ګرانو وطنوالو دا هغه ورځي وې چي په دغو ورځو کي مسلم لیګ له لاسه دخدایي خدمتګارانو کسان د کورونو څخه یو بهر هم نسو وتلای نو غني خان و باچاخان ته وویل چي یاره دلته دپښتنو یو تنظیم جوړومه چي هغه ستاسو حفاظت کوي چي دا خلک هم لږ څه په ارام شي نو هغه د زلمي پښتون بنیاد کېښود نو باچاخان ورته وویل چي مشر به یې زه یم ته به نه یې،نو غنی خان ورته وویل چي ته یې مشر شه نو اوس دلته یو سوال راپیداکېږي چي زلمي پښتون مکمل د تشدد تنظیم وو او هغه په عدم تشدد عقیده نلرل او بل خو خدایي خدمتګارانو عدم تشدد باندي عقیده لرل خو باچاخان دهغه تنظیم هم مشر وو چي کوم یې په تشدد عقیده لرل او دهغه تنظیم مشر هم کوم چي یې په تشدد باندي عقیده نلرل دا اوس زیاته

د افسوس او زیاته دسوچ خبره ده نو غنی خان وایي چي تنظیم ډېر مخ په وړاندي باندي لاړ نو بیا ده ماته یوه ورځ وویل چي یاره ته جندي ته نه ځې؟ دغني خان په شاعری کي دا جندي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیند ذکر ډېر زیات سوې دی،نو ده به دوه میاشتي په اوړي کي دجندي په غاړه به ده هلته خېمه لګول او هلته به ناست وو،نو ده ماته ویل چي ته نه ځې؟نو ما ویل چي بابا نه یخني ده خو هر سهار به له خوبه پاڅېده ده به ویل چي ته نه ځې،نو وای اخر کي داسي کار وشو چي زه لاړم نو یو دوه ورځي وروسته ما پسي دخدایي خدمتګار کسان راغلل او یو کس زما نه پرک وویشت چي زموږ بچي دي دولت ته وښودل چي دا دزلمي پښتون کسان دي او اوس دي زلمي پښتون مات کړ.نو غني خان ورته وایي چي زه خو دهیڅ څخه خبر نه یم زه خو دلته راغلې یم نو غنی خان وایي چي څنګه زه دلته راغلم نو ده په اخبار کي ورکړل چي زلمي پښتون ما ختم کړ.

ګرانو وطنوالو په کال ۱۹۴۶ م کي بیا ټولټاکني وسوې او بیا په صوبه سرحد کي او کانګرس کي دخدایي خدمتګارو حکومت راغلې بیا دصوبې وزیر اعلی ډاکټر خان صیب سو ځکه چي بل څوک نه وو،په پښتنو کي هرکله چي په ۱۹۴۶ سېتمبر کي هندوستان کي عبوري حکومت جوړېده نو باچاخان په چارسده کي وو ناجوړه وو نو ګاندی وایسرای ته وویل چي که باچاخان نه وي راغلی نو زه عبوري حکومت نه جوړوم بیا باچاخان پسي هغه خبر راولېږی او هغه لاړ ځکه چي په دغه وخت کي ګاندي ته د باچاخان ډېر سخت ضرورت وو. ګرانو وطنوالو هرکله چي نهر داندیا کانګرس مشر سو،صدر سو نو هغه پېښور ته راغلې وو نو هغه د خدایي خدمتګارو یو جلسې ته خطاب کاوه چي تاسي به نور باچاخان ته فخر افغان نه وایاست بلکي ده ته به په فخر هندوستان وایاست ځکه چي ده دهندوستان ډېر لوی خدمت کړې دی،نهرو دا خبره ځکه کول چي لا باچاخان ته دکانګرس ضرورت وو.

ګرانو وطنوالو چي کال ۱۹۴۷ پسي راغلی دکانګرس د لارډمونټ بټن او مسلم لیګ سره دپښتنو په سر سودا وسول چي پنجاب او بنګال راته نیم کړه او موږ به صوبه سرحد پنجاب ته پرېږدو،نو چي کله فیصله وسوه نو د کانګرس د ورکینګ کمېټي مېټینګ(مجلس) راوغوښتل سو او باچاخان هم هغه مېټینګ ته راغلې ځکه هغه د کانګرس دکمېټي غړی وو په دغه مېټېنګ کي راج ګوپالیا،ګاندی،نهرو او مولانا ابوالکلام ازاد هم وو نو چي دوی فیصله واورول نو مولانا ابوالکلام په خپل کتاب India wins freedom کي لیکي:چي دباچاخان خوله بنده پاته سول او ډېر ساعت بلکل خاموش پاته سو چي خبره ترې نسوای کېدلای او بیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

راپاڅېدې چي موږ مو دشرمه خولي ته واچولو او تاسو رانه ځان خلاص کړې،نو هغه خبره چي باچاخان پرېږ خپل ملګري په کال ۱۹۳۰ م کي غورځولي وو هغه خبره ريشتيا سول چي هندوانو ددوی سره دوکه وکړل.

ګرانو وطنوالو باچاخان وايي چي قرباني موږ ورکړلي،جايدادونه زموږ ضبط سول،کورونه زموږ وسوځېدل او دا هرڅه موږ د کانګرس لپاره وکړل،دجېلونو جنازې زموږ دخدمتګارو راوړل سولې خو کانګرس زموږ سره دوکه وکړل او زموږ ددې قربانيو هيڅ خيال يې ونکړ.خو زه دلته يوه خبره کول غواړم چي باچاخان دا خبره ټيک(سمه) نه کوي،قرباني هغوی نه دي ورکړي ځکه قرباني موږ ورکړي دي،کورونه زموږ وسوځېدل،دباچاخان د خاندان دکورنی په يو کم سلو کالو په سياسي تاريخ کي ددوی نه يو متر ځمکه لېلام سوې، ددوی دخاندان نه يو کس مړ سوی او نه ددوی کور يا حجره سوځېدلي ده،دا ټولي قرباني په وطن مينو پښتنو ورکړې او باچاخان دوی پرې صرف سياست کړې او دپښتنو په سر معاملي او سوداګاني کړي دي. ګرانو وطنوالو باچاخان به په ترخي کي جامې ونيولي،هلته به پروت وو او دلته به يې بهر پښتنو ته اشاره ورکړه چي پرې ورځئ او پښتانه به قتلېده او تبا کېدل به او چي کله باچاخان سره هندوانو دوکه وکړل نو چي څه وخت رارخصتېده نو هندوانو به ورته ويل چي څه بچو،تر اوسه مو پښتانه په انګرېزانو ډبول او اوس به مو د انګرېزانو په ناجايزه اولاد پاکستان ډبوو نو چي واپس راغلی "چي هرکله لوی افغانستان وو نو دپښتونستان د چيغي ضرورت څه وو!؟" نو دپښتنو په سترګو کي د دوړو اچولو لپاره د پښتونستان سوژه پرېښودل او مولانا ابوالکلام ازاد همدا په خپل کتاب کي دا ليکي چي دا پښتنو په سترګو کي صرف دوړي اچول وو. باچاخان وايي چي د کانګرس مشرانو په هره اهمه(مهمه) خبره زما سره مشوره کول،نو چي کله يې زموږ په سر سودا کول نو زما سره مشوره خو ډېره لويه خبره ده بلکي زه يې د هري خبري نه بلکل بې خبره ساتلی وم،موږ ته به انګرېزانو دا ويل چي تاسو دکانګرس سره مه يوځای کېږئ او چي تاسو څه غواړی موږ به يې دکانګرس نه زيات درکړو،خو موږ د کانګرس سره يوځای سولو او کانګرس زموږ پر سر سازش وکړی،زموږ سره يې بې وفايي وکړه او غداري يې وکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګرانو وطنوالو چي څه وخت پاکستان جوړ سو نو غنی خان یوه خبره وکړه چې د پښتنو کورته راغلې ازادي د تورو غرونو پناه سول.

پاکستان جوړ سو او باچاخان په ۲۳ فروری کال ۱۹۴۸ کي د پاکستان د وفادارۍ قسم د پاکستان په آیین سازه اسمبلي کي پورته کړ او بیا د محمدعلی جناح کورته دهغه سلام ته ورغلئ او پاکستان ورته په ۱۲ اګست کال ۱۹۴۸ کي د بابړي دشهیدانو تحفه په لاس کي ورکړه. بیا یوه ورځ افراسیاب خټک په قصه خانه کي په ي، بیانیه کي د لر او بر دیوځای کېدو خبره وکړه،نو باچاخان ورپسي خبر راولیږۍ چي اتمانزو ته ژر تر ژره ځان راورسوي نو افراسیاب وایي چي موږ ورته ورغلو او دی په کټ کي ناست وو او د خولې نه یې اور تویېدی چي ستا په دې وړه خوله کي دا دومره لویه ژبه چاه اچولې ده؟ ته موږ دافغانستان دپښتنو سره شاملوې؟هغه خو پخپله پاونده دي،خانه بدوش دي،بیا دوی وایي چي موږ ته یې دا هم ونه ویل چي تاسي کېنۍ،بیا موږ دهغه ځای نه راووتو نو بیا افراسیاب وایي چي موږ کابل ته راغلو او دا داود خان سره ملا(یوځای) سولو او داود خان ته مو دا خبره وکړل،نو داود خان وویل چي تاسو ته اوس دا پته ولګېدل چي باچاخان لوی افغانستان نه غواړي؟ بیا چي پاکستان په باچاخان باندي ډېده کېښودل نو ایله ورته هغه پاونده ورور یاد سو او په ۱۲ دسمبر کال ۱۹۶۴ کي کابل ته لاړ.بیا چي کله ناجوړه سو نو هند ته دعلاج لپاره تلی خو پاکستانی پاسپورټ یې ختم سوې وو نو دافغانستان دولت ورته وویل چي موږ درته دافغانستان پاسپورټ درکوو خو ده وویل چي زه دافغانستان پاسپورټ نه اخلم.په دغه دوران کي دپاکستان صدر یحیی خان وو نو باچاخان دهغه د ورور محمدعلی په ذریعه ډېري نژدې اړیکي وې او هغه محمدعلی د صوبه سرحد د استخباراتي ادارې مشر وو نو چي کله به ضرورت پېښېدي نو هغه به خپل مرستیال هدایت الله ارباب کابل ته رالیږي او دهغه سره دپاکستان دسفارت نه شېرزمان ورسره شو او باچاخان ته به کورته لاړل خبري به یې وسولې او هغه به واپس تلی او ریپورټ به یې ولیکي چي څه خبري کول هغوی غوښتل،خو چي کله په کال ۱۹۷۰ کي ون یونټ مات سو نو تر ټولو زیات نقصان یې پښتنو ته ورسېد،یوه حصه یې دبلوچستان سره یوځای کړه او دصوبې نوم بلوچستان کېښودل سو. اود پښتونخوا دوه ضلعي یا ولسوالۍ اټک او میاواله ي دپنجاب سره یوځای کړه بله حصه یې صوبه سرحد کړ او څلورمه حصه یې قبایل کړل،د نېپ مشرانو په دې باندي هیڅ قسم عکس العمل ونښود.نېپ یعني نېشنل عوامي پارټي،د ولی خان پارټي هغوی په دي باندي هیڅ قسم عکس العمل ونښود او په دې خبره عبدالصمدخان اچکزی ددوی نه جدا سو.

دباچاخان په مقابل کي خان شهید یو ډېر عالم او فاضل انسان وو خو د لوی افغانستان په نه جوړېدو دواړه متفق وو یوه هم نه غوښتل چي لوی افغانستان جوړ سي. د نېشنل عوامي پارټۍ په وخت کي دپښتنو دوه مشران وو،دشمالي پښتونخوا نه باچاخان وو اود جنوبي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتونخوا نه عبدالصمدخان اچکزی وو. باچاخان د ملک نه بهر وو نو پکار خو داوه چي عبدالصمدخان اچکزی مشر سوی وای خو هسي ونسول او ولی خان مشر سو. په کال ۱۹۷۱ کي هرکله چي په مشرقي پاکستان کي بنګاليانو بغاوت شروع کړ نو دهغه ځای څخه په هغه وخت کي دنېشنل عوامي پارټی نه چي کوم دهغه صدر وو عبدالحميد باشاني،نو هغه راغلي او ولي خان ته يې وويل چي موږ د آزادئ جنګ شروع کوو تاسي هم د آزادئ جنګ شروع کړی نو تاسي به هم ازاد سی او موږ به هم ازاد سو نو ولی خان ورته وايي چي دڅه ازادي؟ زما نه پښتونستان پکاردی نه مي ازادي پکار ده،زما پاکستان خوښ دی او بيا پرځای ددې چي دپښتنو تحريک يې شروع کړې وای نو هغه يحيی خان ته دعبدالحميد باشاني په سر چغلي وکړل چي هغه لګيا دي وطن ورانوي نو بندوبست يې وکړه. په کال ۱۹۷۱ کي ولی خان يو ليک داجمل خټک په لاس جيسيده ته واستوی چي ياره اوس زموږ په ملک باندي ډېر سخت وخت دي نو موږ ته پکار دي چي موږ دپاکستان مرسته وکړو او زموږ

چي کوم دقوم پرستئ تحريکونه دي دا لږ مدغم شريک کړونو اجمل خټک وايي چي هرکله ما جی ام سيد ته دا مکتوب ورکړ نو هغه وکتي او هغه دقهر نه سور سو،وای چي ولی خان په دې باغ کي بوس دي بوس،هغه وطن ازادول نه غواړي که نه نو ددې موقع لپاره خلک په سوونه کلونه انتظار کوي چي دا برابره سي دهغې نه فايده واخلي او خپل ملکونه ازاد کړي.

بيا په کال ۹۱۷۱ کي دقبايلو يوه جرګه کابل ته راغله چي په هغه وخت کي باچاخان په کابل کي وو نو باچاخان ته يې وويل چي ګوره مشرقي پاکستان کي بنګاليان راپاڅېدلي دي،هغوی بغاوت کړي دي،په مشرقي پاکستان کي پاکستان هندوستان سره جنګي محاظ کولاو (خلاص) کړې دي او مغربي پاکستان کي هم جنګي محاظ کولا دی او زموږ ډيورنډ بلکل خالي پروت دي نو موږ ته وسله راکړی چي موږ پر دې خپلي ځمکي ورسو او خپلي ځمکي ازادي کړو خو په دغه دوران کي باچاخان هغوی ته وايي چې خبردار!! پاکستان په مغربي محاظ هيڅ قسم مسله جوړه نکړئ،بيا هغوی ولاړل ظاهرشاه ته او هغه هم همدغه جواب ورکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګرانو وطنوالو پاکستان دوه ټوټې سو دافغانستان ددولت او د کوزي پښتونخوا د تش په نامه قام پرسته مشرانو له لاسه د ډيورنډ نه تر اباسين پوري پښتانه بيا دغلامۍ په ځنځيرونو کي ښکېل پاته سول،دپاکستان د ټوټه کېدو نه پس په صوبه سرحد او بلوچستان کې نېشنل عوامي پارټۍ ته حکومت ملاو سو. د ولی خان نه تپوس وسو چي دخپلي صوبې ژبه پښتو کوې که اردو؟ نو ولی خان وويل چي اردو. خو دلته بل سوال پيداکېږي چي باچاخان وايي چي دکوم قوم نه خپله ژبه،کلتور،تاريخ هېر سي،نو هغه قومونه ددنيا دسطحي نه ورک شي، خو باچاخان د ولی خان په دې فيصلې باندي مجربانه خاموشي اختيار کړې وه.چي کله پښتنو دصوبې ژبه اردو وګرځول نو دکوزي پښتونخوا ډېر اديبان،شاعران دجرګې په شکل ارباب سکندر ته ولاړل ځکه هغه په هغه وخت کي دصوبې ګورنر وو او ورته يې وويل چي د صوبې ژبه پښتو کړئ،نو هغه ورته وويل چي پښتو ژبه دا صلاحيت نلري چي دادي تعليمي ژبه سي نو هغوی ورته د سوات او افغانستان مثالونه ورکړل چي هلته خو ددې اهميت سته،دا ژبه ددولت ژبه ده،په دې باندي تعليمونه هم کېږي خو ارباب سکندر ددوی يوې خبري منلو ته هم تيار نه وو. بيآ يوه ورځ سليم راز او قلندر مومند دعبدالاکبرخان اکبر کورته ملاقات ته ولاړل نو سليم راز وايي چي موږ د روټۍ په غاړه ناست وو،او ارباب سکندر دا خبره عبدالاکبرخان اکبر ته وکړل وای هغه په سلګيو په ژړا سو چي موږ دا دومره قربانۍ ددې لپاره ورکړي وې چي اوس زموږ حکومت راغلې نو دوی زموږ خپلي ژبي قبلولو ته هم تيار نه دي.

ګرانو وطنوالو دلاهور يوه رساله ده"زنده ګی" دهغې ايډيټر دی،الطاف حسين قريشي،نو هغه دولی خان نه انټرويو اخيستل،نو ولی خان ورته وايي چي زما نن او سبا صرف او

صرف دپاکستان سره دی،ما کله هم دپښتونستان ذکر نه دي کړي او زما په ذهن کي پاکستان دی او صرف پاکستان! بيا قريشي ترې تپوس وکړ چي دافغانستان دپاکستان په ځمکه څه دعوه شته؟نو ولی خان ورته وايي چي افغانستان چيرته هم نه دي ويلي چي دپاکستان په ځمکه زموږ دعوه شته،صرف دا وايي چي په پاکستان کي دي دپښتنو سره دجمهوريت مطابق ښه سلوک وکړای شي. بيا يو بله رساله ده چي ټان دهغې نوم وو دهغې او دهغې داسيسټينټ (مرستيال) ايډيټر نوم وو اختر کشمېری. نو هغه د ولی خان سره انټرويو کوي،د ولی خان نه تپوس کوي چي له پاکستان او پنجاب متعلق(اړوند) دي څه خيال دی؟ نو هغه ورته څه وايي؟ ولی خان وايي چي پاکستان زموږ لپاره يو ناقابل وحدت دي، موږ پنجابيانو ته وايو چي تاسو زموږ مشر ورور يي خو هغوی وايي نه يې،تاسو زما دښمن يې،زه ورته وايم چي موږ مسلمانان يو خو دوی راته وايي چي نه،تاسو د هندو کانګرس اجنټان يې،موږ ورته وايو چي دا زموږ وطن دي او موږ ستاسو وروڼه يو خو دوی وايي چي نه،تاسو دافغانستان ملګري يي او دوی موږ ته غداران وايي،خو که موږ په کانو هم وولي خو ددې هرڅه باوجود زموږ دپاکستان سره دومره مينه ده چي دا ټولي خبري موږ دخپل وطن لپاره پرځان برداشت کوو،پاکستان

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ دي او موږ دپاکستان یو،دپاکستان دسالمیت او حفاظت لپاره موږ هر قسم قربانۍ ته تیار یو او ددې عظیم ملک لپاره موږ هر یو نیغ پر خپل سینه زغملای سو او برداشت کولای سو. نو زه اوس دلته یو تپوس کول غواړم او یوه پوښتنه کول غواړم،چي پښتنو!غیرت یو شي کنه؟! دا خو هم یو شي چي هغوی دي نه پرېږدي چي ورک شه زما نه او بیا هم وایي چي پاکستان زما وطن دی!! هغه پښتو او غیرت چیرته لاړ!؟! اې غلامانو!. ګرانو وطنوالو دپښتونستان په باره کي ترې بیا سوال وسو،نو ولی خان ورته وایي چي د پاکستان دجوړېدو نه پس که چاه دا خبره ثابته کړه چي ما دپښتونستان نوم هم اخیستی دئ! نو ما دي په ګولیو وولي،دپاکستان دجوړېدو نه پس موږ خو افغانستان سره شاملېدل نه غوښتل او هندوستان خو هلته پاته سو نو موږ به خامخا دپاکستان سره شاملېدلو،ددې نه علاوه دپښتونستان خبره خو اول مسلم لیګ زموږ خلاف استعمال کړه او بیا د افغانسان شرارت وو چي هغوی سره دخپل ولس ددوکه کولو لپاره بل څه نه وو نو دپښتونستان خبره یې اوچته کړه،موږ پښتونستان موښتونستان نه منو موږ صرف پاکستان پېژنو،ددې علاوه خلک دطاقتور دښمن په تلاش کي وي ځوک دا هم نه غواړي چي دکمزورو خلکو سره ولاړ سي،دپاکستان په مقابله کي افغانستان ډېر زیات کمزوری دی نو موږ دومره بې وقوف نه یو چي دپاکستان نه جدا شو او د افغانستان سره یوځای سو او نه دومره بې وقوف یو چي دپاکستان نه جدا سو او ځانته دیو جلا ریاست د جوړولو خوبونه ووینوواو که موږ پاکستان نه غوښتی نو چي کله زموږ په صوبه کي ماته اختیار راکړل سو چي خپلي صوبې ژبه پښتو کوي که اردو؟ نو ما وویل چي نه،اردو! ځکه اردو زموږ د وطن پاکستان ژبه ده. ګرانو وطنوالو بیا ورته ولی خان وایي چي موږ د

پاکستان سره محبت دی "او دا ډېره اهمه خبره ده" دپاکستان دسرحداتو سره مو محبت دی،" یعني ډیورنډ سره لا ددوی محبت دی " ددوی داساسي نظریې سره زموږ محبت دی.

بیا ترې اختر کشمیری تپوس کوي چي دافغانستان نه دا کوم مهاجر راغلي دي،ددې متعلق دي څه خیال دی؟ نو دی ورته وایي:مهاجر دي،راغلي دي،دوی صوبه سرحد کي ژوند کوي او دپاکستان مېلمانه دي ځکه صوبه سرحد هم دپاکستان حصه ده،خو چي دوی دلته اوسي نو پکار ده چي ددوی حیثیت دي دمهاجرینو سي؛خو که دوی هم چیرته پاکستان ته څه مسله جوړه کړه! نو ولی خان به اولنی کس وي چي دپاکستان دپاره به ددوی مقابلې ته سینه وهي او ددوی مقابلې ته به ولاړ وي دا زما د پاکستان دولس سره وعده ده.

ګرانو وطنوالو!بیا ترې دا تپوس کوي چي ستاسو دپاکستان دفوج متعلق څه خیال دی؟نو ولی خان ورته وایي چي دپاکستان فوج زموږ عزت دی،دا زموږ ناموس دی،دوی زموږ ورونه بهایي ګان دي،زموږ دوطن حفاظت کوي. "نو دا دده هغه ورونه بهایي ګان دي چي موږ ته یې په بابړه کي کورونو ته ۶۰۰ شپږ سوه جنازې راولیږلې،دا دده هغه ورونه بهایګان دي چي ۳ درې میلیونه بنګالیان یې په خپلو وینو کي ولمبول دا دده هغه بایګان ورونه دي چي ۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه دبنګال ښځي يې وشرمولې او دا دده هغه ورونه او بهايي ګان دي چي زموږ ۸۰ اتيا زره قبايل ورونه يې په وينو کي ولمبول او دا دده هغه ورونه دي هغه بهايګان دي چي زموږ دافغانستان ددوه ميلونه خلکو جنازې زموږ کورونو ته راوړې"

ګرانو وطنوالو يحيى خان داقتدار نه پس د ولی خان او باچاخان صفتونه کول او ضياءالحق چي کله اقتدار ته راغلې نو دولی خان په صفتونو نه مړېدی او ولی خان په وازکومي دضياءالحق د مارشالا مرسته کوله نو ضياءالحق ولي خان ته ويلي وو چي دپاکستان وزير اعظم سه. اعجازالحق دضياءالحق زوی دی نو هغه وايي يوه ورځ زه دپلار سره ناست وم او ولی خان راغلی او چي څنګه راننوتی نو زما د پلار پر پښو باندي پرېوتی "دا ددې خلکو غيرت،دا ددې خلکو پت او دا ددې خلکو پښتونولي ده " . ښه نو ګرانو هيوادوالو باچاخان لوی افغانستان نه غواړي،ولی خان،اسفنديارخان او ايمل ولی دپاکستان لپاره په افغانستان پسي ټوپک رااخلي،محمودخان اچکزي ته دپاکستان له غمه خوب نه ورځي،چي د نوازشريف سره په مری کي ولاړ وو نو وايي موږ به تر قيامته دپاکستان سره يو. په لندن کي بي بی سی ته انټرويو ورکول نو ورته وايي چي موږ به ګيا خورو،واښه به خورو،موږ وايو چي دپاکستان د آی ايس آی اوزموږ فوج دي ددنيا ترټولو طاقتوره فوج جوړ سي. نو اوس ګرانو وطنوالو تاسو په خپله سوچ وکړئ چي لوی افغانستان دچاه دلاسه جوړ نسو؟هم په لر او هم په بر کي.

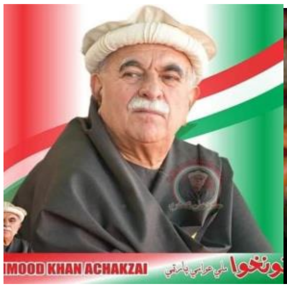

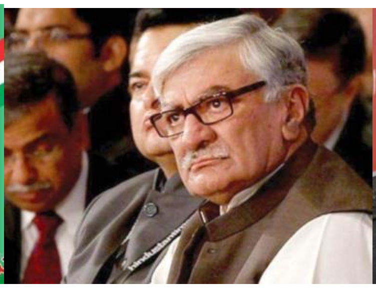

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغان

پښتون،پختون،پشتون

ځنګه چې دا موضوع يو تاريخي مسله ده نوپکار ده چې دې ته موږ د تاريخ په رڼا کې وګورو.

د پښتون قام د اصل،نسب مسئله نه خو څه مذهبي مسئله ده چې په مذهبي نقطه ی نظر سره يې څېړنه وسي او نه داځه سياسي مسئله ده چې خامخا ددې د سياست او يوې خاصې پاليسی په نقطه نګاه سره موږمعلوم کړای سي . ټول پښتون قام دخدای ج په فضل مسلمان دي او دا دپښتون قام يو امتيازي صفت دي چې پښتون به هرو مرو مسلمان وي.

د پښتنو په باره کې چې څوک وايي دوی بني اسرا ئيل دي او څوک وايي چې دوی ارين دي نو که دوی څوک هم دي نو ايا دوی د يهودو او يا د ارياو قومونو سره په دولت،علميت او تجارت کې مقابله کولای سي؟ بلکل يې نسې کولای،ځکه چې زما نيم وجود د ډيورنډه څخه تر آباسينه هاخوا پروت دي او نيم وجود مې په ازاد افغانستان کې پروت دي نوپه يو لاس او يوه پښه زه د ترقۍ په لاره له دنيا سره دسيال په ځای نسم درېدای ځکه چې دچا يو لاس او پښه نه وي نو هغه ته معزوره ويلای سو نو د لر او بر دې جدايي افغانستان معزور کړې او دا معزوريت هغه وخت ختمېدای سي چې لر او بر يوځای سي او لوی افغانستان جوړ سي .

نو ګرانو وطنوالو اول خوراځۍ چې دا خپل دړي وړي پښتون قام رايوځای کړو او خپل وطن د ترقۍ په لار روان کړو نو بيا به په موږ پسې خلک منډې وهي چې پشتانه زموږ قوم دي خو موږ به ورته وايو چې نه پښتون د پښتون قام دپښتون قوم دي.

ګرانو وطنوالو دپښتون قام داصل،نسل مسئله بېخي يو تاريخي او تحقيقي مسله ده نو پکار ده چې په دې مسئله دتاريخ او تحقيق په رڼا کې کار وسي . پښتون قام يو غيور قام دي دپښتون قام هرفرد د غير پښتون په مقابله کې ځان په فرد ګڼي ، دپښتون معنا ده شريف،اصيل او د ښواخلاقو خاوند.

پښتون يو شجاع قوم دي اود مذهب سره ډېره زياته مينه لري ، پښتون قام د ۱۴۰۰ کاله قبل المسيح نه اګاهو داباسين نه تر امو پوري دپښتون په نامه او په خپله ځمکه موجود دي . د ويدي او اوستای زماني نه پس د يوناني مؤرخ هيرودودتس په ليکنو کې موږ په واضح ډول لېدلای سو دپښتون ذکر لېدلای سو ددې مؤرخ په ليکنو د پښتون نوم او ددوی دوطن نامه څوڅو ځلي راغلي ده ،دهيرودودتس نه ديونان يو بل مؤرخ دي چې دهغه نوم دې بطلېموس

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه هم دپښتنو د وطن ذکر کړي دي ،نوخبره داده چې پښتون هغه قام دي چې په اول ځل یې ذکر په ریګوېدا کې د پکتا او پکت په نامه باندې سوې دي بیا وروسته دا قام دباختر داستوګنې په وجه په بخدي مشهور سوي دي اوپه اوستا کې د بختی په نامه باندې ذکر سوي دي اود بلخ ښار هم ددوی په نامه شهرت موندلی دي .

ګرانو وطنوالو،وروسته بیا د هخامنشي دور د ۵۰۰سوه قبل المسیح په شاوخوا کې دیوناني مؤرخینو لخوا دا خلک د پکتویس،پکتوان او ددوی ملک،ددوی هېواد د پکتیکا،پکتیکې او پکتین په نامه باندي یاد سوي دي دغه ټول الفاظ د اوسني لفظونو پښتون اوپښتونخوا سره مطابقت لري،پدې ډول یو بل تاریخپوه پروفېسور لاسن د هیرودېدتس پکتویس او د اوسنی زمانې د لفظ پښتون نوم ترمنځ مطابقت تسلیم کړو او وروسته بیا یوبل تاریخپوه ټرومپ او ګرېورسن دغه مطابقت ومنې نودغسې دې نظریې ته دحقیقت جامه ورواغوسته .

ګرانو وطنوالو اوس چې موږ افغانستان کې کوم خلک اوسو ټول افغان وروڼه نودافغان نامه دپښتون قام تاریخي او قامي نامه نده بلکې دا نوم ددې خلکو لپاره داسلامي دورې په اغاز یا شروع کې اول عربو او وروسې ایراني مؤرخینو استعمال کړې ده او ددې لفظ نه دهغوی مراد یو خاصه قبیله وه چې هغې ته پښتانه ویلای سي وروسته هندیانو او ایرانیانو لخوا دا لفظ په عمومي ډول دټولو پښتنو لپاره استعمال سو او هغه ټول خلک دافغان په نامه مشهور سول کوم چې دپښتنو په علاقه یا سیمه کې استوګن وو خو که دهغوی ژبه پښتو وه اوکه بله او یا نسلاً هغوی پښتانه وو او که غیر پښتانه خوهغوی ټول د یو افغان په نوم باندې مشهور سول ،څنګه چې افغان د پښتنو یو ملي نوم دي نه چې قامي او تاریخي ،نو پدې بنا غواړم په تاریخ کې دافغان په نوم به لږه رڼا واچوو.

ګرانو وطنوالو ترکومه حده چې معلومه سوې ده دافغان کلمه دلفظ اوغان نه وتلې دي چې په اسلامي دوره کې دمؤرخینو لخوا د پښتنو لپاره استعمال سویدي ، چوناتي ابونصرمحمد عبدالجبار العدبي په تاریخ یمیني کې په واضح ډول دا لیکي چې دافغان لفظ د اوغان نه وتلي دي په اسلامي مؤرخینو کې ابوریحان البیروني ،فردوسي،طوسي،ابوالفضل بیهقي،منهاج السراج او داسي نورو مؤرخینو دافغان نامه بیا بیا دپښتنو لپاره یاده کړې ده سره له دې چې په اتمه هجري سدۍ کې دامؤرخین هم وو چې همهغه قدیمي لفظ افغان یې استعمال کړې دي لکه په ظفرنامه کې ملفوظات تېموري او مطلع السعدین کې .

دمسټر بېلو په خیال کې دافغان لفظ اوغان یو زوړ او پخوانی نوم دي او دا لفظ وروسته افغان شویدي .

د لفظ افغان په باب کې دقاموس عالم ښاغلي مصنف شمس الدین ثاني داسي وایي افغان یو ډېر پخوانی قام دي اوپه پښتو ژبه خبري کوي اودا نوم نوی نوم ندی بلکې ډېر پخوانی نوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي او دمؤرخينو پلار هېرودېدتس چې په کومه موقعه دهندوکش داستوګنوذکر کړې دي نودافغان نوم پکې ذکر شويدي.

ګرانو وطنوالو په اسلامي دوره کې دافغان نوم په اول وارپه حدودالعالم من المشرق المغرب په ۹۲۸ عيسوي کې دپېښور په بيان کې داسي ليکل سوي دي : پيښور يوداسي ځای دي چې دهغې ځای باچا ځان دمسلمانانو په شان ښکاره کوي او له ډېرشو څخه زياتي ښځي لري چې په هغوي کې څه مسلماناني دي،څه افغاناني دي او څه پکښې هندواني دي پدې عبارت کې دمسلمانانو او هندوانو نه بېل ځانته دافغانانو ذکر کول ددې قياس مرسته کوي چې ددې علاقې پښتنو لا ترڅلرمي سدۍ هجري تراخره هم په عمومي ډول اسلام نه وو قبول کړې ددې نه پس تر اتمې سدۍ هجرى پوري اسلامي مؤرخينو لکه ابن بطوطه او په دې پسي فرشتې او نورو دافغان نامه بيا بيا استعمال کړې ده .

په ارمني ژبه کې د اوغان يا اغوان لفظ دهغه خلکو لپاره استعمال سوي دي چې په غرونو کې ژوند تېروي .

ګرانو وطنوالو هيرودودتس چې کله د داريوش د صوبو ذکر کوي په ديارلسمه صوبه د پکتويس يعني پښتنواو ارمنيانو ذکر هم کوي نوله دې څخه دا معلومېږي چې پښتانه او ارمنيان په يو صوبه کې اوسېدل او په خپلو کې ګاونډيان وو .

په هرحال دافغانانو نامه به ورځ په ورځ خپرېدله او نفوذ يې موندې .څنګه چې دانامه دومره عامه سوه چې البېروني هم چې له اباسين نه په قبله تر کابل پوري په ټوله غره يې علاقه کې دپښتنو قبايلو ذکر د افغان په نامه باندې کړي دي اودا خلک يې د سرکښ او سرتېرو په لفظونو باندې يادکړي دي . دافغان لفظ دشاه عباس اعظم صفوي په زمانه کې د ابدالي قبيلې لپاره په عموميت سره ياد سوي دي وروسته پدې نامه غلجي قبايل ياد سويدي بيا په يوولسمه،دوولسمه سده هجري کي دافغانستان دټولو قبايلو لپاره ددې لفظ ويل شروع سول دالفظ افغاني،هندي او ايراني ليکوالو په خپلو اثارو او تأليفاتو کې په وسيعه معنا او کثرت سره ياد کړي دي. ابوالفضل او خان جهان لودي دافغان دټولو پښتنو قبايلو لپاره استعمال کړي دي .

ګرانو وطنوالو د اوومي هجري سده په ابتدا کې يعني په کال ۶۱۸ مه هجري کې شايد په اول وار دافغانستان نامه دپښتنو د مسکن په ډول په تاريخ هرات کې سيسي هروي ذکر کړې ده ددې نه پس عبدالرزاق په مطلع السعدين کې هم دافغانستان ذکر کړي دي اود افغانستان نه يې مراد دپښتنو مسکن دي پدې ډول بابر هم په کال ۱۵۰۴ کې د کابل دفتح کولو نه پس دکابل دحالاتو په ترڅ کې د پښتنو ژبه يې دافغاني په نامه او دپښتنو علاقه يې دافغانستان په نامه ياده کړې ده ددې علاوه بابر په خپلو مهماتو کې ټول پښتانه قبايل د افغان په نامه ياد

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړيدي پدې ترتيب د زمانی په تېرېدو سره دافغان نامه دقبيلې يا قبيلو نه تېره سوه او په لسمه او يوولسمه سده هجری کې ددې هېواد دټولو استوګنو داصلي نوم پشتون پر ځای يو ملي نوم وګرځېدي او هم پدې ډول دوخت په تېرېدو سره په ديارلسمه سده هجری کې دافغانستان نامه يوازي دپښتنو دمسکن نامه نه بلکي د ټول هېواد نامه سوه اود پخواني زوړ نوم خراسان ځای يې ونيوې او دبهرنيو ملکونو سره په خط او کتابت کې ددې هېواد نامه دخراسان پر ځای افغانستان ليکل شروع سوه .

څرنګه چې لارډ اکلنډ په خپل يو ځوابي خط کې چې شاشجاع ته يې په کال ۱۸۳۸ م کې ليکلی وو دافغانستان لس دمملکت په ډول دپخواني خراسان پرځای دوه ځايه ليکل سويدي .
همداراز په ديارلسمه سده هجري کې دافغانستان دټولو قبايلو لپاره هغه که پښتانه وو که غير پښتانه دافغان نوم ويل شروع سو او ددوی داوسېدلو علاقه دافغانستان په نامه مشهوره سوه اوددې علاقې پخوانی نوم خراسان داستعمال نه مکمل ووتي.

ګرانو وطنوالو افغان دپښتنو تاريخي او قامي نوم ندي بلکې ملي نوم يې دي بل طرف ته اوس ځيني کسان دخراسان خراسان خبره کوي زه هغوی ته دا وايم چې موږ به بيا تاسي ديارلسمې هجرې ته بوزې نوګوري ياد ساتې چې بيا به ستاسو هيڅ پته هم نه وي چې تاسي څوک واست اود کوم ځای نه راغلي ياست بيا درپدر خاوري په سر ګرځې اود سر دپټولو ځای به هم نه وي زه داباسين نه ترامو پوري د ۵۰۰۰ کالو راهيسي په خپله ځمکه پروت يم او نور قومونه چې هغه په دې ځمکه زموږ سره مېشته دي که هغه پښتانه دي او که غير پښتانه دي زه خپل ورونه،خپل خويندي او خپل بچي ګنم خود خراسان په باره کي داخبره دولس خبره نده بلکي دا ديو څو جاسوسانو خبرې دي چې دبل چاه په اجنډا کارکوي او ددوښمن پروژه مخ په وړاندي وړي ږ

عام ولس موږ ټول سره ورونه او خويندي يو او په شريکه سره د ورورولۍ ژوند تېروو بلکې زه خو يوڅو تاريخي حوالې ورکول غواړم هرکله چې دايران باچا نادرشاه دخپل فوج سردارانو مړ کړ نو احمدشاه بابا پښتنو سردارانو ته وويل چې ددې سردارانو نه د نادرشاه بدل اخيستل غواړي نو ټول پښتانه ورسره ودرېدل او دلته ازبک هم داحمدشاه بابا په مرسته کي ودرېدل نو بيا چې کله احمدشاه بابا باچا سو نوهغه دپښتنو ټولي علاقې يودبل سره ګنډل يا يوځای کول غوښتل نو اول پر غزني ورروخوت دهغه ځای ګورنر لږڅه مقابله وکړه خوبيا يې لاسونه اوچت کړل تسليم سو نو بيا دکابل ګورنر ته احمدشاه بابا خبر ورکړ چې کابل حواله يا تسلېم کړه که نه نو جنګ ته تيار شه نود کابل ګورنر ناصر خان وو چې د مغلو په لاس ناست وو نو ناصر وويل چې جنګ کوم کله چې د جنګ اعلان وسو نود ناصر خان په پوځ کې هزاره او ازبک هم وو نو هغوی د ناصرخان نه تپوس يا پوښتنه وکړه چې له چاه سره جنګ دي نو هغه وويل چې احمدشاه راروان دي نو دوی چې دا اوس زموږ ملي مسئله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ده او مور. داحمدشاه سره جنګ کول نه غواړو اود ناصر له فوج نه جدا سول بیا چې کله دانګریزانو او افغانانو داول جنګ نه پس دوست محمد خان بخارا ته لاړ نوبیا چې کله واپس بیرته راتلې نو ازبکو ته ورغلې او هغوی ورسره راپاڅېدل او په سمنګان کې یې انګرېزانو ته ماته ورکړه په دغه وخت کس چې د تاجکو مشر و او نوم یې خواجه وو هغه هم دانګرېزانو خلاف راپاڅېدي نو په دغه وخت کې نه څوک پښتون و،نه څوک تاجک و،نه څوک ازبک و،نه څوک هزاره و بلکې ټول یو افغان وو خو اخر اوس دخراسان خبره ولې را اوچته سوه ځکه چې په کال ۲۰۱۹ م کې دلوی افغانستان لمر پر راختو دي او دپاکستان او ایران سره دپښتنو دستر عظیم طاقت دمینځته راتلو وېره پیداسوې ده چې بیا به افغانستان کله د لاهور او کله دمشهد دروازې به ډبوي او داخلک له طالبانو سره دسولې خبري په دې وجه ردوي چې ددې قسم خلکو دوکانداري ختمیږي او مور. د ګام ملګري له طالبانو سره دسولي مکمله مرسته کوو ځکه هغه هم ددې وطن بچي دي او رادي سي اودخپل ګران وطن په جوړولو کې دي خپل کردار اداکړي .

نو زما ګرانو ورونو،خویندو او بچو بېدار سئ او دا قسم خلک ولس ته افشاه کړې .

پښتون قوم دا نوم ډېر پخوانی نوم دي دانوم د نن نه ۲۵۰۰ کاله اګاهو هیرودېتس او نورو ایراني مؤرخینو په خپلو اثارو کې دخپلي لهجې مطابق دپکتویس،پکتوان،او پکتین په نومونو یاد کړي دي او ددوی داستوګنې ځای د پکتیکا،پکتیکې،او د پکتیا په الفاظو یاد کړي دي چې ددې الفاظو مطابقت دپښتنو او پختیخا یا پښتونخوا سره منل سوي حقیقت دي خو اوس دلته یو دوه نومونه نور راغلل قوم او ملت نوراځئ چې په دې لږ بحث وکړو

قام یا قوم: د وګړو هغه ډلو ته وایي چې په هغوي کې څه داسي خصلتونه،خویونه او خصوصیات موجود وي چې هغه دهغوی په مشرانو او اولاد کې هم دمېراث په شکل منتقل سوي وي .

ملت: اود ملت اطلاق د وګړو په داسي ډلو کیږي چې هغوی اکثر دمختلفو قامونو وي په یوه هېواد کې اود یو نظام او ضابطې لاندې ژوند کوي او په فایده او نقصان کې سره شریک وي .

خو اوس دلته دپښتون په باره کې درې نومونه مینځته راغلي دي چې یو پښتون چې په ښ لیکل کیږي او بل پختون چې په په خ لیکل کیږي او بل پشتون چې په ش لیکل کیږي خو په دې باندي دبحث نه مخکي زه دلته دتاریخ په ابزارو خبري کول غواړم :هغه زمانه چې کومه د رسم الخط دایجاد نه اګاهو په انسان تېره سوې ده نو هغه د عصر قبل التاریخ په نامه یادیږي اود رسم الخط دایجاد نه را په ایسته یا وروسته زمانه دي ته تاریخي عصر ویلای سي دقبل التاریخ او تاریخي دور دبیلتون کرښه ۳۵۰۰ کاله قبل المسید ګڼلای سي خو قبل التاریخ دوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

عموماً په دوه حصو کې وېشلای سو یعنې احدي حجر یا ډبري زمانه او احدي برنجي یا برونز زمانه . داحدي حاجري اندازه پنځه لکه کاله ده دحجر په زمانه کې به خلکو الات او ابزار د کاڼي یا ډبري نه جوړول په هغې به یې کار هم کوې او هر قسم فایدې به یې هم ترې اخیستې نوپدې وجه دېته د حجر یا دکاڼي زمانه هم ویلای سو ددې نه پس یا وروسته د انسان په ژوند کې بله انقلابي واقعه وسول چې په هغه کې دوی معدنیات یا کانونه وموندل چې په هغه کې دوی تنبه هم وموندل نوبیادوی د تنبې نه الات او ابزار جوړول شروع کړل نوله دې امله دې زمانې برنجي یا دبرونزو زمانه ویلای سو .

ددې نه وروسته چې بني آدم نوره ترقي وکړه نو دوی اوسپنه هم وپېژندل د اوسپنې دریافت یا پیداکېدل دانسان په ژوند کې په انقلابي ډول اهمیت وموندې ددې زمانې له اغز یا شروع سره دانساني تهذیب هغه دور شروع سو چې هغې ته تر ننه پوري موږ دخپل مفهوم مطابق تهذیب وایو ددغه وخت نه لوی لوی ښارونه اباد سول ،حکومتونه قایم سول،قوانین تیار سول ،خلک په مختلفو تپو کې ووېشل سول غرض دیو منظم او مصروف ژوند اغازوسو یا شروع وسول .

ګرانو وطنوالو کله چې انسان دتهذیب او تمدن په دایره کې قدم کېښود او دترقۍ په لاره روان سو نو تګ راتګ ،حمل و نقل،تجارتي او اقتصادي ضروریاتو مختلف قامونه په خپل منځ کې په ګډون مجبور کړل او دغسې دمختلفو قامونو په یو بل د غلبې جذبات راوپارېدل او په یو بل د حملو سلسله راشروع سول نو ددې جنګونو په نتیجه کې خامخا ددوی د نسلونو هم د یو بل سره مخلوط وسو ددې اصولو په رڼا کې ،څنګه چې د پښتنو علاقه هم د تاریخ په مختلفو دورونو کې د مختلفو حمله ورو قامونو دجګړو میدان پاته سوې دي او دمختلفو قامونو سره د پښتنو یو ژور تعلق هم پاته سوې دي نو پدې وجه به د پښتنو په ژوند کړو وړو او د ژبې په لهجه خامخا څه ناڅه اثر پاته سوې وي اوس دلته نور تاریخي روایتونه هم دي چې کوم خلک په یو ځای حمله وکړي او هغه ځای فتحه کړي او یا هغه ځای ته څه مهاجر هجرت وکړي نوکه ددوی تعداد د ملکي خلکو نه زیات وي نو بیا هغه ملکي خلک د فاتحو قومونو یا دمهاجرو ژبه او کلتور خپل کړي خو که ددوی تعداد د ملکي خلکو نه کم وي نو بیا دغه فاتح قومونه یا مهاجر د ملکي خلکو ژبه او کلتور خپلوي او که چېرې داسې ونشي نو دابه یو غیر فطري اوغیرطبیعي عمل وي لکه مثال به د پاکستان واخلو چې پاکستان ته په کال ۱۹۴۷ م کې د درو نه تر پنځو فیصده مهاجر دهندوستان نه پاکستان ته راوتښتېدل او دخپل او نیکه وطن هندوستان سره یې غداري وکړه او تراوسه پوري په پاکستان کې په کراچۍ او حیدراباد کې د مهاجرو په نومونو یادېږي،نوپکار داوه چې دوی د ملکي خلکو ژبه او کلتور خپل کړې وای خو دوی خپله ژبه اردو او کلتور د پاکستان په ټولو قومونو باندې وروتپې نو نتیجه یې داسوه چې پاکستان په څلرویشت ۲۴ کاله کې تجزیه سو او د نیم نه زیات پاکستان نه بنګله

(c) ketabton.com: The Digital Library

دېش جوړ سو او اوس پسې پښتنو او بلوچو بدې یا لستونې راکښلي یا رغړولي دي او په ۲۰۱۹ م کال کې به پاکستان د تاریخ حصه جوړه سي او د آمو نه تر آباسینه پوري پښتانه به د خپل پلار،نیکه وطن لوی افغانستان وارثان سي انشاءالله نو اوس به راسو خپلې موضوع ته چې پښتون په درې طریقو لیکلای سو نو اوس پشتون چې په ش لیکل سوې دې دا نوم د ناروې د (اوسلو)پوهنتون یو محقق ډاکټر مارټین سیټن ویلې دې او د کیمبریج پوهنتون ډاکټر ببلي هم ددې خیال مرسته کوي خو بیا ښاغلی کېرو ددوی ددې خبرې سره اتفاق نلري بیا چې کله شلمه سده عیسوي کې په هندوستان کې د ازادۍ تحریکونه شروع سول نو دهغه ځای خلکو به د پښتون لپاره به د خ لفظ استعمالوه ځکه چې په اردو ژبه کې د ښ لفظ نسته نو دوی چې به کله پښتون لیکه نو د خ په لفظ (پختون) به یې لېکه خو بهادرشاه ظفر کاکاخېل د خپلو ۳۵ کالو د تحقیق او تاریخي حوالو پر بنیاد دا خبره کوي: چې که پښتون که په ش لېکل سوې دي یا په خ لېکل سوې دې دا هم هغه نومونه دي چې کوم د پښتون لپاره استعمالیږي پدې کې هیڅ فرق نسته خو دپښتون اصلي همهغه دې کوم چې په ښ سره لېکل سوې دي .

تل دې وي زموږ د پلار او نیکه وطن

له آمو نه تر آباسینه

لوی افغانستان

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پښتنو او بلوڅو ورونو وروروليي

ګرانو وطنوالو څومره چې د پښتنو او بلوچو خبره ده چې پښتانه یو لرغونی تاریخ لري نو داسي زموږ بلوچان ورونه هم د لرغوني تاریخ مالکان دي ،خو که موږ د لرعوني تاريخ په اوږدو کې وګورو نو پښتانه او بلوچان همیشه په زړګونه کلونه د یو بل په څنګ کې د ورونو په شان سره پاته سوي دي. دوی ښې او بدي ورځې په شریکه سره تیري کړې دي او همیشه یې یو د بل ملاتړ کړې دي زه به ډېر لیري نه ځم اود کال 1747 م نه به یې راونیسم چې کله د ایران پادشاه نادرشاه افشار مړ سو او د پوځ هغه برخه چې په پښتنو مشتمله وه نو د هغوی لس سرداران وو نو هغوی فیصله وکړه چې موږ ځو کندهار ته او موږ ته پکار ده چې هلته موږ ځانته د خپل هیواد بنیاد کیږدو زه به هغه کې په تفصیل سره نه ځم خو چې د شیرسرخ بابا په مزار کې د پښتنو جرګه کېدله نو په هغې کې د پښتنو د مشرانو علاوه یوه بله قبیله هم وه چې د هغې نړم بلوچ قبیله او په هغه وخت کې د هغوی مشر نصیرخان نوري وو او هغه هم په دې جرګه کې شامل وو او چې کله صابرشاه د احمدشاه بابا نوم د افغانستان د باچاهۍ لپاره وړاندي کړ نو نصیرخان نوري د هغه ښه په کلکه ملاتړ وکړ .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګرانو وطنوالو چې څنګه موږ پښتانه دا دعوه کوو چې موږ د افغانستان بنیاد ایښي دي نو په هغه دعوه کې زموږ سره بلوچ ورونه هم شامل دي بیا د احمدشاه بابا او نصیر خان نوري په منځ کې یوه معاهده وسوه چې که چاه په کلات حمله وکړه نو افغانستان به د بلوچانو ورونو کومک کوي اود هغوی دفاع به کوي بیا داسي وخت هم راغلې چي د پښتو او بلوچو تر منځ څه غلط فهمی راغلې نو بیا احمدشاه بابا لاړ او د هغوی په منځ کې هغه غلط فهمی لیري شوې او بیا احمدشاه بابا د نصیر خان نوري وریره په نکاح کړه او چې کله به احمدشاه بابا په ډهلي،لاهور او مشهد حملې کولې نو نصیرخان نوري به احمدشه بابا ته بلوچ جنګیالي هم ورکول او هغوی به د خپلو پښتنو ورونو سره یوځای څنګ په څنګ به جنګېدل اود پاني پت جګړه د هغې یو ستر مثال دي نو په دې وجه هم که څوک که پښتانه او یا بلوچ دي یا سیاسي ګوندونه دي او هغوی د پښتنو اوبلوچو ترمنځ اختلافات پېداکوي او دنفاق اور ته لمن وهي نو هغه د پاکستان د فوج،استخباراتي اداري ISI په اجنډا باندې کار کوي .

ګرانو وطنوالو بیا چې کله په کال 1839 م کې انګرېزانو پر افغانستان حمله کوله نو د محراب خان بلوچ چې هغه په هغه وخت کې د بلوچو مشر وو دهغه څخه انګرېزانو پر افغانستان د حملې په غرض لاره وغوښته خو محراب خان بلوچ چې رضا نشو نو بیا خو یې لار په زورزیاتي واخیسته خو چې کله دوی د بولان په دره تېرېدل نو بلوچو ورونو پر انګرېزانو حملې کولې خو چې کله انګرېزان کابل ته ورسېدل او د انګرېز څه فوج واپس بیرته هندوستان تېرېدل نو انګرېزانو دا ویل چې دا د محراب خان بلوچ په حمایه دا حملې پر موږ باندې سوې وې نو انګرېزانو په 13 Oct 1839 په بلوچستان حمله وکړه او محراب خان بلوچ یې مړ کړ او په هغې کې د بلوچ د خزانې هندو وزیر دیوان بوچامول او په سوونو نور کسان هم ووژل سول او یو کم عمره بلوچ شهنواز خان بلوچ یې د محراب خان پر ځای مشر کړې او یو انګرېزی افسر لیفټي نینټ لوډي یې ورسره پرېښودې .

(c) ketabton.com: The Digital Library

محراب خان

ګرانو وطنوالو د قلات د خان ښځه د سید جمال الدین افغان لمسۍ وه د خیربش مری او اکبر بګټي ښځې هم پښتنې وې ،نو د پښتنو او بلوچو تر منځ نه یوازې د ورورولئ تاریخې رېښې دي بلکې زموږ او د بلوچو وینه شریکه ده بیا چې کله په 1947 3 June کې د برتانیې په هندوستان کې وایسرای لارډ مونټ بټن اعلان وکړ چې انګرېزان په 1948 30 June جون پورې به له هندوستان څخه ځي او دوه هیوادونه هندوستان او پاکستان به منځته راځي نو د کلات خان انګرېزانو ته د انګرېزانو او بلوچو په منځ کې چې کومې معاهدې سوې وې که هغه په 1838 م کال کې سوې وې او که هغه په 1804 م کال کې سوې وې او که هغه په 1876 م کال کې سوې وې هغه ټولې معاهدې یې راوویستلې چې په هغه کې د قلات آزاد حیثیت منل سوی وو ،بل د قلات د ریاست حیثیت د بریټانوي هند له نورو ریاستونو څخه بلکل مختلف او جدا وو نو بیا لارډ مونټ بیټن یو میټینګ (غونده) راوغوښتله چې په هغه کې یو اړخ جناح او لیاقت احمد خان وو او بل اړخ ته د کلات خان او د هغه مشاور سلطان احمدخان وو او بل پکښې لارډمونټ بټن هم ناست وو په دې کې صرف په دوه خبرو باندې پرېکړه وسوه چې یوه پکښې دا وه چې که د کلات خان غواړي په خپله خوښه له پاکستان سره په خپل مرز یا سرحد یوځای کېدل غواړي نو صحیح ده یوځای دې شي او بله پرېکړه داده چې که بلوچان د پاکستان سره یوځای کېدل نه غواړي او بلوچان غواړي چې د افغانستان سره خپله هغه پخوانۍ معاهده جاري وساتي او د افغانستان سره شامليږي نودا به هم د کلات خپل اختیار وي خو د قلات خان دا خبره وکړه چې موږ نه د افغانستان سره یوځای کېږو او نه د پاکستان سره بلکې موږ ځانته خپل آزاد او خودمختار هیواد غواړو دا خبره د قلات خان په خپل کتاب مختصر تاریخ قوم بلوچ او قوانین بلوچ کې په صفحه نمبر 93 باندې لیکلې ده نو په 11 Aug 1947 م کې انګرېزانو د کلات اختیار د کلات خان ته حواله کړ یا وسپاره او د کلات خان سمدستي د کلات د آزادۍ اعلان وکړ او جناح د کلات د خان تر حاکمیت لاندې د آزاد بلوچستان په معاهده باندې دستخط وکړ یا امضاء یې کړ .

ګرانو وطنوالو په 12 Aug 1947 باندې نیویارک ټایمز کې خبر راغې چې د یوې معاهدې لاندې پاکستان کلات د یو آزاد ریاست په حیث ومنې . په 14 Aug 1947 پاکستان جوړېږي او په همدغه 15 Aug 1947 باندې په نیویارک ټایمز کې ددنیا په نقشه کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د آزاد بلوچستان لپاره یوه جلا نقشه ښودل سوې ده نو چې کله پاکستان جوړ سو نو جناح او د پاکستان چې کوم قانوني مشران وو هغوی ته پته وه چې د ډیورنډ د کرښې معاهده خو غلطه ده ځکه د بین الاقوامي یا بین المللي قانون مطابق چې کله د کومې کرښې په باره کې د سرحد په توګه چې کله کومه معاهده کیږي نو هغه کرښه چې په کومو کومو هیوادونو تیریږي نو په هغه معاهده به د هغه ټولو هیوادونو مشران دستخط (امضاء) کوي نودا کرښه د بلوچستان په ځمکه هم تېره شوې ده خو دبلوچستان څخه نه چاه په دې اړه کومه پوښتنه کړې ده او نه هم د بلوچستان د دولت له اړخه څه دستخط شته نو د ډیورنډ کرښې معاهدې په هغه ورځ خپل قانوني حیثیت له لاسه ورکړې دې چې په کومه ورځ دا معاهده منځته راغلې ده نو ددې غیر قانوني غلطۍ د پټولو لپاره ډیر کوښښ وکړې چې د کلات خان رضا کړي اود کلات الحاق له پاکستان سره وکړي خو په 21 February 1948 م کال کې د کلات دارالعوام یا آپرهاوس Upper house او Lower house لوور هاوس دا فیصله وکړه چې موږ د پاکستان سره الحاق کول نه غواړو او موږ خپل حیثیت د یو آزاد او خودمختار دولت په حیث غواړو بیا په 9 march 1948 کې جناح د کلات خان ته ولیکل چې زه نور ستاسو سره خط او کتابت نه کوم او اوس د کلات په باره کې به ستاسو سره خبرې د پاکستان دولت کوي ځکه د پاکستان ددولت فیصله داوه چې پر کلات به حمله کوو او پر کلات به ورخېژو .

ګرانو وطنوالو کلات 227 ورځې آزاد او خودمختاره ریاست وو او په دې 227 ورځو کې د کلات سفارت په کراچي کې موجود وو او پر هغه به د کلات بیرغ ولاړ وو او سفیر به هم هلته اوسېدې . په 26 march 1948 کې د پاکستان فوج د بلوچو چې کومې د سمندر اړخ ته علاقې وې لکه پسنی،جیواني،او تربت په هغې باندې ورننوتل او دغسې پاکستان د کلات خلاف اجراآت شروع کړل په هغه وخت کې د پاکستان پلازمینه کراچي وه اود پاکستان دولت په کراچي کې اعلان وکړ چې د کلات خان په خپل مرز یا سرحد د پاکستان سره شامل کړې حالانکه د کلات پارلمان د پاکستان سره د کلات الحاق نامنظور کړې وو اود کلات د خان څخه یط د توپک د شپېلۍ په زور دستخط اخیستي وو او کلات یې په وچ زور له پاکستان سره شامل کړې دا معاهده خو پکار وه د دوو هیوادونو پاکستان او بلوچستان په منځ کې سوې وای خو دوی په وچ زور د کلات له خان څخه دستخط واخیستې خو د پاکستان ددې جنایت خلاف نه د افغانستان دولت او نه په کوزه پښتونخوا کې د پښتنو هغه تش په نامه قام پرسته مشرانو څه عکس العمل ښکاره نکړ .

جناح امریکایانو ته ویلې وو چې زما سره مکمل معلومات دي چې روسانو په کلات کې خپل اجنټان مقرر کړې دي چې هغوی به بیا په دې خطه کې ستاسو ګټو ته تاوان رسوي او پاکستان خو ستاسو متحد هیواد دې او ستاسو سیاسي،علاقه یي،سیمه ییزو او ستراتیژیکو ګټو به په هر حال کې خیال ساتل کیږي حالانکه جناح دا بلکل دروغ ویلې وو جناح د ډیورنډ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کرښې چې کومې قانوني غلطۍ وې نو د هغه د پټولو په خاطر پر کلات وروختې . دلته يوه بله ډېره اهمه واقعه سوې ده لکه چې پر کلات د ورختو نه مخکې دا خبره سوې وه او هغوی (امريکا) پر کلات د ورختو خبره منلې وه ځکه چې 1948 march 26 م کې پر کلات حمله وکړه خو دهغه نه درې ورځې مخکې په 1948 march 23 م کې په پاکستان کې د امريکا سفير امريکا ته وليکل چې د کلات دا لاندې چې کوم رياستونه دې لکه لاسبيلان،ښاران او مکران د پاکستان سره په خپل مرزي شامل سو نو لنډه او اوږده داچې پاکستان يو آزاد هيواد له حلقه تېر کړ خو دنيا خاموشه پاتي شوه او که فرض کړه د کلات خان دستخط کړې هم وي نو هغه 4 څلور کاله په پنجاب کې نظربند وو او خپلو بچو به هم ملاقات ورسره نشوای کولای اود هغه دستخط هيڅ قانوني حيثيت نلري د هغه دستخط په يو تاريخ شوې دې خو پر هغه کاغذ د جناح دستخط په بل تاريخ شوې دې خو دلته يو سوال پيداکيږي فرض کړه که چيري د افغانستان ريس جمهور پاکستان ته لاړ سي اود پاکستان سره دستخط وکړي چې ما د ډيورنډ کرښه په رسمي توګه ومنل ،نو ايا د افغانستان ولس به دا خبره ومني!؟ نو موږ به دا خبره په هيڅ حالت ونه منو .

ګرانو هيوادوالو ددې علاوه په هره معاهده کې څه ګواهان يا شاهدان موجود وي خو د کلات د خان او جناح په معاهده کې يو ګواه يا شاهد هم نسته دا هم ويل کيږي چې د کلات د خان څخه په زور پر سپين کاغذ دستخط اخيستل سويدي او بيا وروسته پاکستان پرې ليکنې کړي دي .ددې نه پس بيا وروسته ځيني بلوچان د احتجاج په ډول غرونو ته وختل او د پاکستان خلاف يې مسلحانه مبارزه يې شروع کړه چې په هغې کې يو مشر نوروز خان بلوچ هم وو چې بيا وروسته د هغه سره د پاکستان فوج په قرآن شريف باندې قسم وکړ چې د غرونو نه راکوز سې او عامه معافي درکوو نو دوی په 1959 May 15 م کال کې له غرونو نه راکوز سول چې په هغوی کې د نوروز خان زامن او لمسيان هم موجود وو خو په قرآن شريف د قسم با وجود پاکستان هغه ټول بنديان کړل او د غدارۍ مقدمه يې پر وچلوله او په 1960 July 15 کال کې د نوروز خان بلوچ د کور پنځه کسان يې د حيدر اباد په جيل يا زندان کې اعدام کړل او نوروز خان بلوچ يې د ډير عمر لکبله مړ نکړې او نوروز خان بلوچ په 1964 م کال د اکولو په زندان کې مړ سو

انالله وناالیه راجعون

(c) ketabton.com: The Digital Library

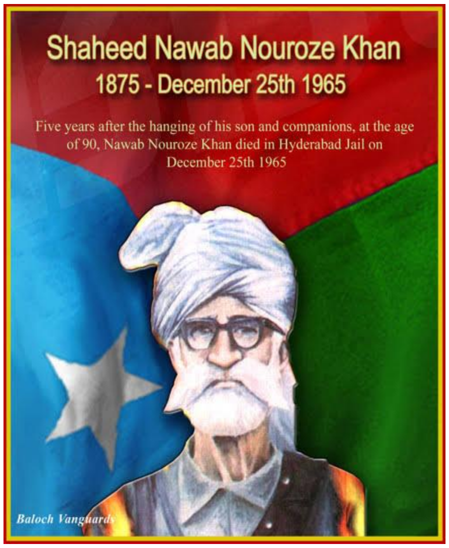

نوروزخان بلوچ د ۱۹۵۹ د جولای ۱۵ نېټه هغه وخت چې نوموړی د پاکستان فوج لخوا په چل سره په قرآن شریف د قسم وروسته له غرونو راکوز شو خو بیرته یې زنداني کړ.

چې کله پاکستان بلوچان د خیټې نه لاندي کړل نو بیا یې د پښتنو بندوبست شروع کړ او په 1948 August 12 م کې په بابړه کې د پښتنو قتل عام وکړ حالانکه په 1948 February 23 م کې باچاخان د پاکستان په آیین سازه اسامبلي یا پارلمان کې د پاکستان په قانون د پاکستان د وفادارۍ قسم کړې وو .

ګرانو وطنوالو بیا وخت تیرېدې چې سیاسي هلي ځلي شروع سوې نو شپږ مختلفي پارټۍ سره یوځای سوې او هغوی یوه نوې پارټي جوړه کړه چې د هغو نومونه داوه : د صوبه سرحد نه خدايي خدمتګار د باچاخان په مشرۍ ،د سند نه سندمحاذ د جی ام سید په مشري،د سند نه بله پارټي د حیدر بش جتووي په مشرۍ کې،د بلوچستان نه ورور پښتون د عبدالصمد خان اچکزي په مشرۍ کې بله پارټي د بلوچستان نه د اسمان ګل د شهزاده عبدالکریم خان په مشري کي ،د پنجاب نه د آزاد پاکستان پارټي د میا افتخارالدين او محمد علي قصوري په مشرۍ کي. دوی چې په شریکه کومه پارټي جوړه کړه نو نوم یې ورته نیشنل پارټي کېښود دا د کال 1956 م خبره ده.

خو بیا په کال 1957 م کې د مشرقي پاکستان نه د عوامي لیګ نه عبدالحمید بشاني یوه ټوټه راجلا کړه او په نیشنل پارټي کښې ګډه کړه او نوم یې ورته د نیشنل پارټي نه نیشنل عوامي پارټي کیښود . د پارټي صدر مولانا عبدالحمید بشاني او محمودالحق عثماني وټاکل سو او دا پارټي بیا په نیپ NAP ډېره مشهوره سوه خو په اخیره کې دا پارټي یوازي پښتنو او بلوچو ته پاته سوه او چې کله په پاکستان کې د ون یونټ One Unit مات شو او بلوچان او پښتانه په یوه صوبه یعني بلوچستان کې وټړل سول نو بلوچان سرداران نه سند ته لاړل نه پنجاب ته لاړل بلکې خپلو پښتنو ورونو صوبه سرحد ته لاړل . خیربش مرۍ،اکبر بکټي،میرغوث بزنجو او عطاءالله منګل ولي خان ته راغلل خو هغوی ته څه پته (معلومات) وو چې په

(c) ketabton.com: The Digital Library

راتلونکي وخت کې به د همدې ولي خان له لاسه د پښتنو او بلوچو د وروروليٰ په سر به له ضياءالحق سره معامله کيږي .

ګرانو وطنوالو بيا چې کله په کال 1970 م کې په پاکستان کې په لومړي ځل ټولټاکنې وشوې نو په بلوچستان او صوبه سرحد کې ټاکنې نيشنل عوامي پارټي وګټل خو د پاکستان د ټوټه کېدو نه پس وروسته په صوبه سرحد او بلوچستان کې د نيشنل عوامي پارټي او جمعيت علماء الاسلام ګډ حکومتونه جوړ سول . په صوبه سرحد کې د نيپ له اړخه ګورنر ارباب سکندر مقرر سو او په بلوچستان کې ګورنر مير غوث بزنجو او وزير اعلی عطاءالله مينګل د نيپ له اړخه مقرر کړای سول چې دا دواړه مشران بلوچان وو چې داد بلوچو او پښتنو د وروروليٰ يو لوی مثال دې خو نهه 9 مياشتې تېرې شوې د پاکستان دولت ددوی حکومتونه ړنګ کړل اود پښښتنو او بلوچو 120 کسه سره د مشرانو د حيدراباد جېل ته واچول سول او په دوی د غدارۍ مقدمه شروع سوه دا د ذوافقارعلی بوټو د حکومت دوره وه.

ګرانو وطنوالو د پښتنو او بلوچو دغسې ډول وروروللي همېشه د پاکستان د اسټبلشمنټ،دپاکستان د پوځ،اود پاکستان د استخباراتي اداري ISI د سترګو ازغی وو. نو د پاکستان همېشه دا کوښښ وو چې ددوی په منځ کې نفاق پيداکړي چې اول د بلوچو په آزادئ مين تحريکونه ختم کړي او بيا په پښتنو کې هم لاري وباسي چې کوم خلک خرڅيږي نو بيا هغه په مختلفو طريقو د ځان غلامان کړي.

او چې کوم په قام مين پشتانه دي او نه خرڅيږي نو د هغوی څخه په يو مستقبل طور ځان خلاص کړي نو چې کله ضياءالحق مارشېلا راوست او ذوالفقار علی بوټو يې ليري کړ او په پاکستان کي مارشېلا ولګېده نو ضيارالحق د حيدراباد زندان ته ولي خان ته لاړ او صرف د ولي خان سره يې ملاقات وکړې د ډېر اوږد ملاقات نه وروسته دوی يو د بل نه رخصت واخيست او يو څو ورځې وروسته ولي خان او د هغه پشتانه ملګرې له زندان نه خلاص سول او ولي خان بلوچان په زندان کې پرېښودل په هغه وخت کې به ټولو خلکو ولي ته به ډير زيات بد ويل چې ولي خان د خپلو بلوچانو ملګرو سره غداري وکړه خو خبرې پټې وې چې د ولي خان او ضياالحق په منځ کې څه خبرې او فيصلې سوې دي؟ ولي خان د ضياءالحق د مارشيلا ښه په داړه توګه مرسته وکړه څه ورځې وروسته ولي خان ته به کراچي کي آيير مارشال نورخان ډوډئ کړې وه چې په دغه وخت کې ضياءالحق ولي خان ته ټليفون وکړ او ورته ويې ويل چې څنګه زما او ستا خبره سوې ده زه به يوه هفته پس د بلوچو د زندان څخه د خلاصون اعلان کوم نو ولي خان ورته وويل چې زه اوس په کراچي کې يم نو که دا اعلان تاسي سبا ماښام کولای سې نو زه به سبا سهار وختي د حيدر اباد زندان ته لاړشم اود بلوچو سره به لږ سپيناوی وکړم نو ضياءالحق ورته وويل چې زه درته لږ يو ساعت پس ټليفون کوم نو بيا ساعت پس ضياءالحق ولي خان ته ټليفون وکړ چې زه به سبا ماښام د بلوچو د زندان

(c) ketabton.com: The Digital Library

څخه د آزادۍ اعلان کوم چې هغوی به موږ خوشي کوو داد کال 31 Dec 1977 مې خبره ده . په سبا ولي خان د حیدراباد زندان ته لاړې اود خیر بش مري سره ملاو سو نو خیربش مری ته ولي خان وویل چې تاسي مسلح جدوجهد شروع کړې دې او بلوچان مو غرونو ته لیږلي دي او موږ خو په عدم تشدد باندې عقیده لرو نو پدې وجه او دا خبرې زموږ خوښې ندي بل تاسو د کمونستانو سره رابطې ساتلي دي نو په دې وجه زموږ او ستاسي لاري جدا سوې دي نو خیربش مري ولي خان ته وویل چې موږ خو ستاسي سره یوځای په جېل کې وو نو موږ څه وخت غرونو ته خلک وخېژول او موږ د کمونستانو سره بیا څه وخت رابطې وساتلې ؟ او نه موږ د هغوی د رابطو حخه خبر یو او نه موږ ته د هغې مطابق څه علم شته بیا وروسته خیربش مري زیاته کړه چې موږ په نیشنل عوامی پاټۍ کې ستاسو ملګري وو ته زموږ مشر وې نو موږ دې په جېل کې پرېښودو او ته زموږ څخه لاړې نو ولي خانه ځه!اود ضیاءالحق سره دې په هر پروګرام معامله کړېده نو هغه پروګرام دې په مخه باندې یوسه خو ولي خان ورته وویل چې زموږ لاري نور جدا دي او دهغه څخه راپاڅېدې. نو بیا ولي خان میرغوث بزنجو ته لاړې او هغه ته یې هم دا بابولاله سندره وویله نو میرغوث بزنجو ولي خان ته وویل چې ګوره زه تاته یوه خبره کوم بلکې ورغاړه سو او په ژړا سو او ورته یې وویل چې ولي خانه په ژوند خو درنه نه جداکېږم صرف په مرګ به درنه جداکېږم خو ولي خان هغه له ځان نه جدا کړ او ورته یې وویل چې زموږ لارې جدا سوې!.

خان عبدالولي خان
(ولی خان)

نو ګرانو وطنوالو د پښتنو او بلوچو ورورولي او اتحاد د ضیاءالحق او ولي خان د سازش په وجه تباه او برباد سوه.خو دلته یو سوال راپیداکېږي چې ولي خان د هغه بلوچو څخه ګیله کوي چې هغوی د ولي خان سره په زندان کې پراته وو چې دوی د تشدد لاره اختیار کړې ده او ولي خان دوئ د عدم تشدد پیروي قام دي نوچې کله د ولي خان په مشرۍ کې په کوزه پښتونخوا کې بمونه اچول کیدل نو په هغه وخت کې عدم تشدد چیرته وو !؟ او چې ولي خان هغوی ته ویل چې تاسو کمونستانو سره خبره کړې ده نود نیشنل عوامي پارټۍ یو جنرل سکرتر افضل بنګښ پاته سوې وو او بل جنرل سکرتر اجمل ختک پاته سوې وو چې دا د ولي خان سره د پارټۍ جنرل سکرتران وو نو ایا دا دواړه کمونستان نه وو !؟ بل اړخ ته له بده مرغه چې اوس په موجوده وخت کې بلوچستان کې کوم بنده ځانته قام پرست وایي او د

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتنو په نوم سیاست کوي هغه خو قسم کړې دې چې د بلوچو او پښتنو تر منځ چې څومره د پښتنو او بلوچو د نفاق اور ته لمن وهلای سي نو وهي به يې او دغسي هغه د پاکستان د اسټبلشمنټ پروژه پر مخ باندي وړي ،خو بل اړخ ته په محکوم افغانستان یا کوزه پښتونخوا کې چې چیرته هم په پښتنو یا بلوچستان کې په بلوچو ورونو باندې د پاکستان له طرفه زور زیاتی شوې دې نو آزاد افغانستان دولتونو او ولس ورته په اوار تندي هرکلی ویلې دې اود خپلو ورونو په شان يې خپلي سینې ته رانژدې کړي دي .

او زما ځاني ملاقات په کابل کې د خیربش مري سره د هغه په کور کې شوې وو .

ګرانو وطنوالو د کال1948 نه به هر حال د شپې یو ساعت یا ګهنټه د کوزي پښتونخوا د پښتنو لپاره د کابل راډیو نه یو پروګرام خپرېدې خو چې کله داؤدخان په 1973 م کال کې په اقتدار کې راغلې نو دا پروګرام د پښتنو اوبلوچو په نوم واړول سو او ورسره يې د قبایلو یو مستقل ریاست نه د سرحداتو وزارت جوړ کړ.

ګرانو وطنوالو موږ افغانان او بلوچ ورونه د جغرافيې د لحاظه سره هم لاس لستونی یو د بلوچستان یو اړخ ته سمندر دي بل اړخ ته يې پاکستان دې چې هغه د بلوچو دښمن دې ، دريم اړخ ته ایران دې چې هغه هم د بلوچو دښمن دي خو واحد افغانستان دې چې هغه د بلوچستان ښه ګاونډی او ورور هیواد دې.

ګرانو وطنوالو د مرکزي آسیا ټول هیوادونه به د افغانستان په سینه تیریږي او د ګوادر بندرګاه څخه به استفاده کوي او دغسي د بلوچستان هیواد د ترقۍ په لور ګام اخیستونکی شي . دبلوچستان آبادي او ترقي د افغانستان آبادي او ترقي ده او دغسي د افغانستان آبادي او ترقي د بلوچستان آبادي او ترقي ده :

ګرانو ورونو خویندو او بچو،زه د کوزي پښتونخوا پښتنو او د بلوچستان بلوچو ته یو خواست کوم چې زموږ د ټولو منزل یو دې چې هغه د پاکستان څخه آزادي ده او زموږ دښمن هم یو دې چې هغه پاکستان دې نو راځئ چې د ورونو په شان لاسونه سره ورکړو او د پاکستان څخه ځان خلاص کړو که نه نو؛دا ويني به نه په لر کي نه بر کي او نه بلوچستان کې بنديږي .

تل دي وي د افغانستان او محکوم افغانستان او بلوچستان د ولس په منځ کي د ورورولۍ تړون

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لوی افغانستان د غورځنګG.A.M

رهبر

مشال خان ټکر

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library